

KLANSROPET

Nr. 60

Des. 2002

KLANSROPET

NR 60 - Des. 2002

Klansropet er: Klanens medlemsblad. Alle oppdres til å bidra, Innlegg må sendes enten via e-post eller på diskett.

Opplag: 6000

Satt sammen av: Jørund og Bingo

Bidragstere: Kjell G. Magisk, Wikstøl, Jørund, EngaTifo, Hip-Hop, Atle, Mette, Gjermund.

Takk til: alle leserinnlegg. Truls, Bohembussen og EngaTifo for bilder.

Hjelpemidler: Dropkick Murphys, Seatsniffers og Bohemen Sports Pub.

Adresse:

Klansropet/Klanen
postboks 6947
0130 Oslo
Tlf: 23 35 83 60
Fax: 23 35 83 61
E-post:ropet@klanen.no
E-post:klanen@klanen.no
Internett:www.klanen.no

INNHOLD

Ord for dagen

side 4-5

Tegneserie

side 10 og 42

Hockey

side 14-17

side 46-48

side 50-52

Cup

side 18-19

side 24-25

side 55-56

Innenriks

side 22-23

Musikk

side 26-30

Leserinnlegg

side 34-42

Turinfo/Kalendern

side 60-61

Sesongkort

side 63

Medlemskap i Klanen
kr 150,-, barn under 15 år: kr.50,-
kontonummer: 0540.08.03988
E-post: medlem@klanen.no

Klanens

årsøsmøte

Tirs.4.februar.

Vålerenga Kjerke

kl. 18.00

Alle medlemer oppfordres til å stille på årsmøtet. Valg av styrerepresentanter, gjennomgang av regnskap og diverse.

Klanens julebar

finner sted på Bohemen. Lørdag
21. desember. Ragnulf++
fra kl. 22.00

Lysere tider...!..?

Sola snur i disse dager, jula skal ringes inn og alle i vålerengafamilien gleder seg vilt og hemningsløst

til det nye året 2003. Optimismen er tilbake etter cupgullet og gamle branner synes å være slukket, i hvert fall er det tilsynelatende ikke stort mer enn svak ulming tilbake. Nå føler vi det stort sett på denne måten hvert eneste år på denne tida, men noe sier meg at vi kan ha en legitim grunn til denne optimismen denne gangen. Drømmen om heder og ære, om gull og glitter, er mer realistisk nå enn på mange, mange år. Vi har et ungt og lovende lag, en ambisiøs og bestemt trener, vi ser ut til å ha mer kontroll over det administrative og treningsforholdene er prima takket være Vallhall. Hvordan kan vi egentlig feile?

Seieren over Odd var gull verdt på alle måter og ringvirkningene kan fort bli større enn man hadde drømt om på forhånd, det blåser en positiv vind over Vålerenga og den vinden skal vi bruke for alt det den er verdt.

Det bør bli lettere å skaffe spillere til klubben.

Det bør bli lettere å skaffe sponsorer og pengestøtte.

Det bør bli lettere å få mer og bedre presse.

Det bør i det hele tatt være mye lettere å hete Vålerengens idrettsforening nå i dag enn det det var på samme tid i fjor, i forfjor og i de fleste andre foregående år i vår forenings stolte og til tider turbulente, men ikke minst tradisjonsrike historie. Livet burde leke for VIF i dag!

Dessverre er det ikke så enkelt, dessverre renner det ikke fri flyt av millioner inn på klubbens konto, dessverre vil ikke all verdens spillere komme til oss og dessverre har pressa for lengst glemt cupgullet den første søndagen i november. Vi er med andre ord der vi pleier å være, men hvem faen klager?

For klanens del var cupfinalen den ultimate kraftdemonstrasjon, vi kom, vi sang og vi vant.

Med hele det fotballinteresserte Norge foran tv skjermene er en cupfinale litt av et utstillingsvindu, ikke minst for barn og unge som ikke helt har funnet seg et lag å holde med. Om ikke spillet varma så voldsomt tipper jeg livet på tribunen fikk mangt et ungt fotballherte til å begynne å banke for Vålerenga! Hvorfor er det ikke

Ny Vålerenga buss

Bonusrunde i ishockey lørdag 28. desember i Trondheim.

Turen koster 500,- pr. person.

Minimum 20 påmeldte. Bussen går 03.00 natt til lørdag fra

Bohemen. Informasjon og påmelding til Glenn på

tlf: 90531024 eller e-post: e-waal@online.no

sånn stemning på alle våre kamper på Ullevaal, eller bare halvparten så bra? Hvis alle som var der lover seg selv å stå på like godt i sesongen som kommer kan det bli riktig så trivelig på Ullevaal, ikke det at det ikke var det i denne sesongen, men vi har ennå mye å gå på. En Vålerengakamp er nemlig ikke bare en vanlig fotballkamp, nei det er en fest hvor også publikum, den 12 spilleren, aktivt skal delta. Uten sang og stemning hadde Vålerenga og Klanen vært som hvilken som helst annen klubb og supportergruppe. La oss fortsette å bidra til at Vålerenga vil være en klubb folk gleder seg til å gå å se på, både av sportslige og andre underholdningsmessige årsaker. Folket krever underholding.

Over hele linja!

Sirkus Vål'enga.....

Med klovner og sjonglører i fleng.

Det skal spilles mange treningskamper i Vallhall denne vinteren og enkelte kamper peker seg ut, bla oppgjøret mot Lillestrøm i januar.

Det er alltid moro å møte et lag man hater, det blir stor stemning, mye folk og forhåpentligvis seier til oss. Livet hadde ikke helt vært det samme uten disse "hatkampene", det er derfor jeg trakk et lettelsens sukk da først Lillestrøm, og deretter Brann redda seg unna nedrykk. Jeg misliker begge disse lagene sterkt, men jeg elsker oppgjørene mot dem. Når det gjelder neste sesong vil jeg være mer enn fornøyd om vi kommer før disse to lagene, samt Lyn selvsagt, på tabellen. Da kan vi heller ikke rykke ned. Akkurat som om vi tenker i de baner.....

Ishockeylaget vårt har gjort reint bord denne høsten og cruiser med all sannsynlighet inn til nok et seriemesterskap. Problemet er bare det at det kun er "bøtta" som teller og den skal det ikke kjempes om før ute i mars måned, et seriegull i hockey betyr stort sett null og niks for våre spillere, vi vant det i fjor og se hva som skjedde da

sluttspillet begynte... Denne sesongen skal den blanke herligheten igjen bli løfta over hodet av vålerengas spillere, glem alt annet. Send den over til oss Frisk/Asker! Gjør det like gjerne med en gang. Ha en god jul og ikke minst et godt nytt år Takk til alle som har bidratt med innlegg til denne utgaven av Klansropet. Mindre takk til dere som sa dere skulle, men som ga faen. Neste Rop kommer ut i begynnelsen av april.

Kjell G.

Brev(sprekken) din ropert!

Tradisjonelt har Klanen hatt få men (relativt) stabile bidragsytere til både Klansropet og Klanens Web-sider. Dette ønsker styret i Klanen å endre, rett og slett la flere få sjansen til å ytre seg.

Brev(sprekken) er ment å dekke gapet mellom rent redaksjonelt/informativt innhold og de ymse debattforumer som finnes på Klanen.No/VPN.No

Det er helt ok å publisere våre medlemmers meninger uten at disse behøver å underskrive med fullt navn. Dog krever redaksjonen at når man sender inn et innlegg så er dette underskrevet med fullt navn og at man spesifiserer om man vil at innlegget publiseres med fullt navn eller under et alias.

Bidrag til (brev)Sprekken sendes til sprekken@klanen.no - "tidløse" innlegg vil dukke opp i fremtidige Klansrop. Ønsker man at innlegget kun skal brukes i Klansropet og ikke på våre hjemmesider må det gi beskjed om dette.

Inn- og utvendige malerarbeider
Profesjonell rådgivning
Tapetsering
Gulvbelegg

Vi utfører alt av
malerarbeider raskt
og proffesjonelt til avtalt
tid og pris. Vi har lang
erfaring med alt fra leiligheter, til
hele bygårder og større kontorbygg.

www.askautrud.no

Ring oss på: **22 57 84 70**

Malermester
Harald Askautrud A/S
Ryensvingen 9, 0680 Oslo — fax: +47 22578465

På bøljan blå

Nei, båturlag i 2003 er ennå ikke fastsatt. Det er klanens "skjerfhav" som er tema, et hav i blått (og rødt) som har fått sitt gjennombrudd denne sesongen. Dette klassiske tribunefenomen hadde en trang start hos oss, husker tilbake til 97 sesongen og 1500 mann i en råtten sving. Sarpsborg var stedet og det var seriestart og sprengkaldt. Skjerf var obligatorisk, men for dem fleste mer på grunn av kulda enn på grunn av det et supporterskjerf egentlig er laget for. Nemlig å hedre klubb og profilere bæreren

av skjerfet som en sann klubbpatriot. Den gangen knipset jeg noen bilder av svingen og kun en (1) man strakk skjerfet i sin fulle lengde og hevet det over hodet. I dag har vi blitt ca 2000 som følger denne tradisjonen når Vålerenga Kjerke blir spilt før hver "hjemmekamp". Vi har blitt så mange at det er en fryd å se alle skjerfene vaie på Vestbredden. For hver eneste kamp har det blitt flere og flere som har skjønnet at jo flere som deltar, jo mer visuelt mektig blir det. Når vi også har fått skjerfhavet til

å passe sammen med "Vålerenga Kjerke" har det blitt akkurat slik vi drømte om den gangen i 97, sesongen da de første av klanens medlemmer innførte denne tradisjonen på våre kamper.

På cupfinalen denne høsten hadde ennå flere en vanlig med seg skjerf, jeg vil anta at minst 3000 klansmedlemmer deltok aktivt i "skjerfhavet" denne høytidsdagen for norsk fotball. Vi kunne vært ennå flere, for på bilder kan vi se at ennå er det mange som ikke bruker skjerfet for å ære VIF. Ikke er det store jobben, ikke er det noen som ser rart på deg om du gjør det, og ikke er det andre ting å finne på like før avspark. Da må det være mangel på informasjon om hva nettopp denne gesten med skjerfet betyr som er årsak til at man ikke deltar, men nå veit du det. Syng deg hes for klubben til tonene fra Vålerenga Kjerke og løft skjerfet neste gang du står på tribunen og venter utålmodig på at St. Halvards menn skal entre gressmatta.

Skjerf har blitt noe av vålerengasupporterernes spesialitet de siste to sesongene, ingen andre supporterklubber i Norge er i nærheten av å ha samme oppslutning rundt "skjerfhav" og ingen andre supportere har så mange skjerf å velge mellom. Sjappa har ikke alltid 5-6 skjerf i hyllene, men i løpet av en sesong har du minst 7-8 forskjellige skjerf å velge mellom. Noen sprangene, andre mer diskret utformet. Sjøl synes jeg vi ikke bare har Norges største utvalg av skjerf, men også de fineste skjerfene. Når Sjappa selger ca 4000 skjerf i løpet av en sesong bør det være et grunnlag for å få med absolutt alle med hjerte for Vålerenga, få dem til å delta i fellesskapet når vi synger Vålerenga Kjerke. Ikke bare klanens medlemmer på Vestbredden, men også dere i svingene og på hovedtribunen, uansett alder og status, uansett om dere er medlemmer i Klanen eller ei.

For dere som har sett og hørt supporterne til Celtic syng "You never Walk Alone", ja da vet du hva vi drømmer om. Har du ikke sett og hørt det, lukk øynene og se for deg over 50 000 mennesker som reiser seg til denne hymnen og løfter skjerfet over hodet til ære for klubben. Jada, jeg veit vi ikke har 50 000 på tribunen men som dere sikkert skjønner er det håpet om å se alle Vålerengasupportere på Ullevål gjøre en slik gest som får det til å gå grøssinger nedover ryggen. Klarer vi det i løpet av de neste 2-3 årene vil vi ha skapt en tradisjon som vil følge Vålerengas trofaste, uansett stadion og det blir unødvendig med formaninger slik dere nå får servert. Vi har allerede kommet til et punkt der klanens tribunedel har en oppslutning på ca 70%, til neste år håper jeg 90% på Vestbredden følger vår oppfordring.

Nå er jo ikke oppslutningen rundt skjerfhav like selvfølgelig i alle kamper. Når sola

steiker slik den gjorde i sommer og svetten siler når termometeret viser 25+, da veit vi at ikke alle tar med seg skjerfet. Allikevel var det mange som også i sommer tok med seg skjerfet, overraskende og gledelig. Derimot ser jeg ingen unnskyldning når kong vinter ennå ikke har sluppet taket eller når høstsola så vidt strekker seg over hustaket.

Kom gjerne med innspill på hvordan vi skal få med oss både Colasvingen og hovedtribunen. Bruk debattforumet på: www.klanen.no. Eller enda bedre, send inn noen linjer til Brev(sprekken), så trykker vi det i neste Klansrop

De fleste har to armer, dere som ikke har begge disse lemmene i behold er unnskyldt. Til neste år, reis opp når Vålerenga Kjerke blir spilt, det gjelder alle, også dere som ikke står på Vestbredden.

Underberger jr.

Strile Kniksensen er Brann-supporter til den store gullmedalje (1963).

På vårparten teller han og de andre på fotballpuben optimistisk ned til seriestart...

Kniksensen og gjengen er ikke like eplekjempe når de første rundene faktisk er spilt...
Sitter du trygt, Urteit?
Å ja. Spillerne har all skyld i elendigheten.

Plutselig triller kula bergensernes vei, og etter et par heldige seire gurgles det om gull i byen...

Gleden er kortvarig, og med høstregnet følger kvalikplass, pengekrise og bråk i ledelsen.

Sesongen ender i skam, men det knekker ikke en ekte bergenser! Vinteren er kort, og sammen hever de røde igjen blikket mot seriestart...

Betraktninger fra 0658

Vålerenga + Lyn = sant? Jeg tror ikke det Atle Brynestad. Meget mulig at du har greie på svenske luftsloft, porselen og smarte varekjøp, men her tok du deg vann langt over hodet, ja faktisk til langt over pipa. Oslo trenger to toppklubber og har også plass til dem begge, vi trenger rivalisering for å få opp interessen og årets to derbykamper bar bud om at hovedstadspublikummet har begynt å skjønne hva som er i ferd med å skje her i denne vakre, men akk så sløve byen. 30.000 tilskuere så de to oppgjørene og det er slett ikke verst med tanke på at det er over 20 år siden sist gang de to gamle rivalene møttes i en seriekamp. Vi hater lyn og Lyn hater oss. Ferdig med det.

Wimbledon er en gammel tradisjonsrik klubb som sliter fælt om dagen. Supporterne boikotter kampene, og spillere og eiere drømmer om spill i byen Milton Keynes en god del mil nord for London. Tenk dere scenariolet selv: plutselig bestemmer John Fredriksen at Vålerenga skal flyttes til Hamar, man skal beholde navnet, men kampene skal spilles på "Nye" Briskebyen stadion med plass til 15.000 tilskuere under tak og med solarium over hvert sete som også selvfølgelig er oppvarma. Hadde vi fulgt etter? Selvsagt ikke.

En sånn flytting funker kun i "the land of the free" og sympatien går til de stakkars Wombleslilengerne som plutselig ikke har noen toppfotball å gå til lenger, men som isteden har stifta sin egen klubb AFC Wimbledon, som har starta sin tilværelse nederst i ligasystemets amatørregion. Om 10 år er kanskje klubben med blant de store igjen, hvem veit, lykke til på ferden skal dere uansett ha. Paradokset er trolig at når Wimbledon FC flytter opp til Milton Keynes så står det 15-20000 nye tilhengere

klare til å ta imot klubben, mange flere enn de som gadd å se klubben spille sine "hjemmekamper" på Selhurst Park. Se ikke bort fra en FA cupmatch om 5 år mellom AFCW og WFC, på gamle gode Plough Lane! Jeg veit hvem jeg ville ha holdt med.

Stabæk er i trøbbel om dagen ettersom klubbens planer om ny stadion på Fornebu har fått seg et alvorlig skudd for baugen, eller midt på baugen retttere sagt. Tomta de skulle bygge "the blue dream arena" på er muligens ikke ledig før om 10 år..... Vel, penger spart er penger tjent og Ingebrigt og co kan jo saktens starte i den andre enden, som er den å kanskje prøve å få folk til Nadderud først for å se om det virkelig er interesse for Stabæk der ute i ingenmannsland. Vi hører mye klaging om mangel på fasiliteter, er det grunnen til at Nadderud stort sett ser ut som en spøkelsesarena? Hver gang klubben møter VIF eller Lyn på Ullevaal, som jo praktisk talt er rett utafør bærumsfolkets stuedør tar de jo aldri med seg mer enn et par hundre tilskuere. Mitt tips går i den retning at Bærum Sportsklubb om få år tar over hegemoniet der ute og at bandylaget det blaa sakte men sikkert begår selvmord. Personlig synes jeg det er like spennende å møte Stabæk som det er å møte Vang i cupen. Få mennesker, liten interesse og man kan nesten høre knappåla falle, nei Stabæk er i fritt fall og jeg er redd den godeste reklameguruen ikke har noen reserveskjerm denne gangen.

Neste!

Klanen blir ofte kalt for både "verdens" og "Norges" beste supportere, noe som selvsagt er både smigrende og koselig, men la oss ta en liten titt bak denne

fantastiske supportergrupperingen. I år har over 6000 mennesker i alle aldre funnet bryet verdig med å melde seg inn i Klanen, og ære være alle for engasjementet så langt. Neste skritt er så det å faktisk bevege legemet opp fra stresslessen, komme seg ut i bil, buss eller bane, løse billett til en kamp hvor VIF er hjemmelaget, heie vilt, ta skuffelsen som en mann eller kvinne for deretter å komme seg hjem, enten direkte, eller via en pub eller to.

Hvor mange av våre medlemmer har ikke sett en eneste kamp denne sesongen? Hvem veit, sikkert flere hundre. Hvor mange har sett et par tre stykker? Hvem veit, kanskje et par tusen? Hvor mange har sett 10 eller flere av klubbens hjemmekamper? Her ligger trolig svaret på omkring 3000, men hvem veit?, kanskje tallet er langt lavere, men vi får ikke håpe det.

Neste sesong kan bli vår beste på mange år, vi har en bra stall med mange spennende spillere, vi har mange

profiler og til og med folk med i landslagsdiskusjonen, til og med noen som faktisk har spilt og scoret med flagget på brystet (kongen av Tøyen for eksempel...), og vi har en økonomi som tilsynelatende tillater oss å forsterke laget ytterligere. Med andre ord: vi har et godt produkt. Uten mange folk på tribunen går ikke dette regnskapet opp og det er her vi alle har et ansvar ovenfor oss selv, våre supportervenner og ovenfor vår (for de fleste) kjære idrettsforening. Sagt litt enklere: KLUBBEN TRENGER PENGAR DINE! Fikk du med deg tre kamper i år så dobler du det antallet neste år, fikk du med deg sju så blir det ti osv osv. Alle må være med å ta i et tak for klubben og den enkleste og mest effektive måten å gjøre det på er rett og slett å møte opp på kampene. Det skulle da ikke være så forbanna vanskelig? Du er tross alt medlem av en av klodens mest fantastiske supportergrupperinger (både Vidar Davidsen og Arne Scheie har sagt det, så det så...) La Vestbredden renne over i hver eneste kamp til neste år. Og kjøp for guds skyld sesongkort, du sparer penger og får i tillegg muligheten for å få din egen faste plass. Går

Bohembussen, en av flere busser som tar deg dit Enga spiller

det som vi tror vil minst 2000 kjøpe kort neste år, det betyr at det kun vil bli lagt ut 1350 billetter til hver hjemmekamp på Vestbredden. Tenk litt på det der du som tviholder på lommeboka di. Litt kjedelig kanskje å måtte sitte i svingen i kampene mot Lyn; Rosenborg, Lillestrøm og ikke minst mot Brann, mens Vestbredden koker. Valget er ditt.

Hvorfor er Klanen hvit?, undra en fyr bosatt på Bislett seg etter cupfinalen. Et innlegg med fete krigstyper i Aften aftens debattforum. Han hadde selv sett dette supporteretoget gå oppover Theresesgate og hadde med selvsyn oppdaga at svært få, om ingen av våre nye landsmenn var med i dette toget. Vel, jeg var ikke med selv, men det er jo en kjensgjerning at fotballsupportere flest er en gjennomsnitts Ola dunk med hytte eller campingvogn i Enebakk, tre roms på Tveita og 2/3 katt og en halv bikkje + ei mannevond kjerring samt to skrikerunger. Innvandrere går rett og slett ikke på fotballkamper. I hvert fall ikke mange av dem. Det betyr at de har

andre ting å bruke fritida si på og hvem klandrer dem? To ganger 45 hvor det stort sett skjer null og niks er ikke mye å hige etter, særlig ikke når du jobber hver dag. Jeg går da aldri og ser cricket eller landhockeykamper, ingen andre jeg kjenner heller, sikkert få hvite mennesker i Norge i det hele tatt. Betyr det derfor at cricketfansen er brun, eller kanskje kun består av brunskjorter? Tror ikke det. Grav deg ned, du din dumme bislettbeoer. Kom deg ut i den virkelige verdenen, kast bøkene og dropp forelesningene. Din verden er kanskje svart/hvit, min er det ikke.

Vålerengas siste seriekamp mot Start trakk imponerende 4.200 tilskuere. Lys siste hjemmekamp mot Viking trakk revolusjonerende 3.200 tilskuere. Lillestrøms siste hjemmekamp mot Odd trakk 7.200 tilskuere. Heia oss, heia Oslo!

God jul og god bedring.

Kjell G.

Dra på tur, du blir ikke aleine, men vi blir aldri for mange

Asfalt ute - is inne

Vinteren har for alvor begynt å senke seg over Oslos smogfylte himmel. Fotballen har sklidd inn i sin tilsynelatende dvale etter en god sesong som endte med tusener av lykkelige og cupfinaleseirende Klansmenn og kvinner. Om man skal si noe om Vålerenga Hockey hittil i år kunne man bare sagt; Vålerenga Hockey er bedre enn alle andre lagene i Norge på alle felter. Men det blir rimelig kjedelig å bare si det, ikke sant?

Hockeysesongen er allerede godt i gang. Vålerenga Hockey har fullført 20 kamper og status er mer imponerende enn på lenge: 2 tap, en seier etter forlenging og 17 "vanlige" seire. For de uinnvidde kan vi nevne at seier etter fullspilt tid i år gir 3 poeng, mens det blir sudden i 5 min og straffeslag deretter ved fortsatt uavgjort. Taperen da får ett poeng, vinneren 2. I mine øyne et ganske kokos opplegg, men Norge må vel følge de store nasjonene i hockey som har gjennomført dette.

Etter sesongen i fjor, der Vålerenga var overlegne i serien, men røyk ut på pinlig vis i semien mot Storhamar i cupen skulle det skje mye i troppen. Ledelsen virket lei av alle utlandsimportene som vi hadde fått så mye pepper for og de færreste fikk nye kontrakter. Vi beholdt kun Patrik Englund og Erik Ryman av de som engang ble hentet fra utlandet. En tredje svenske, Ørjan Nilsson som hadde blitt hentet fra Frisk fortsatte også. Ryman har for øvrig blitt norsk statsborger på sine voksne dager. Kun en utlandsimport ble hentet, og da fra Sparta; nemlig Joakim Backlund. Vi så ut til å miste mange gode spillere, og jeg innrømmer at jeg trodde

at dette ville bli en sesong der vi ville være jevnere med Storhamar og Frisk enn noen gang. Men det har altså ikke skjedd. Vålerenga fikk nemlig tilbake Amfiheltene Marius Rath og Øystein Olsen. Vi fikk Petter Syversen, mannen som senket

Frisk nylig med 3 mål etter at vi lå stygt under på vår egen hjemmebane med bare 4 minutter igjen på matchuret. Og fra Storhamar kom Manglerudgutten Mads Hansen tilbake til Oslo, denne gangen til Oslos stolthet. 5 ungdomsspillere er det også i troppen; Ceesay, Karlstad, Opperud, Olim og Antonsen. I mål har vi nå Bjørge

Josefsen, eks-Stjernen som er hjemvendt fra et opphold i Sverige. I nakken hans puster fortsatt Tommy Lund.

På trenersiden har Vålerengalegenden Stig "Myggen" Johansen kommet hjem som assistenttrener for Petter Thoresen.

Tipper det er noen av dere som nå angrer på at dere sang nidviser mot Myggen da han forlot oss - nidviser han aldri fortjente. Det nye Vålerengalaget, fullt av tradisjoner, u n g d o m m e l i g pågangsmot og internasjonal rutine har virkelig imponert hockey-Norge.

Vålerenga har regelrett kjørt over motstanden i de fleste kampene. I den nevnte kampen mot Frisk så det farlig ut, men Vålerenga oser alltid av vinnerkultur og vi snudde kampen på råeste mulige vis.

Vår tradisjonelt verste motstander, Storhamar, ligger på tredjeplass på tabellen i skrivende stund, men de har store problemer i år. De har tapt 10 kamper, (4 etter forlengelse) og kun vunnet 8 etter ordinær spilletid. Storhamar er etter 20 kamper hele 21 poeng bak oss. (Husk at man får 3 poeng på "orntli" seier).

Det er som om lufta har gått litt ut av Mjøsbollongen (endelig) og de ser ikke bedre ut enn de fleste andre motstanderne vi møter. Den nye svenske treneren får det ikke til og jeg skal sette penger på at han er første trener som ryker etter Stjernens. Frisk ser i år ut til å bli vår hardeste motstander, men også de har problemer med å få det til å sitte, selv om de har hentet NHL-proffen Jeff Norton (utrolig når man tenker på at Detroit Red Wings ville ha han. Mannen må være ute etter mer enn et normalt eventyr!) og nylig fått tilbake Marko Kivenmäki, en av deres beste spillere i nylig tid. Kyle McDonough har lagt opp, og kan det være at Askerbøringene savner han mer enn de trodde de ville?

Nå har i alle fall Frisk 42 poeng etter 20 kamper og ligger med andre ord greit bak oss. TIK, Lillehammer og MS har henholdsvis 32, 29 og 26 poeng og er således faktisk større trusler for Storhamar, enn Storhamar er for oss.

En annen frykt mange av oss hadde, var spillestilen til Petter Thoresen. Vi fryktet at Petter ville gjøre Vålerenga til et kyniskspillende icinglag, al å det vi syntes Storhamar var blitt. Personlig er jeg en av dem som er mye mer opptatt av resultater enn underholdning, men også jeg innrømmer at et Vålerengalag som ikke kjører på fremover, pludrer i rundvantene og drar lekne drager selv i farlige situasjoner ville i beste fall være litt unormalt. Mot slutten av forrige sesong så det ut som våre frykter var i ferd med å materialisere seg, men i år har Vålerenga danset sin tradisjonelle dans langt på vei. Vi har kanskje ikke trengt å forsvare oss heller, siden vi har hatt slikt et overtak i de fleste

Bohemen omsetter bayer, og han finner pasningsløsninger som Sjappesjefen finner salgspartikler med Vålerengalogoer. Felles for poengkongene våre så langt er at de er de skapende krefter; det er flere assist en scoringer. Skytterkongen er så langt, og ikke overraskende, rutinerte Patrik Englund. Men ser vi på alle spillerne

ser vi igjen beviset på jevnheten; 9 av 23 spillere har allerede 10 poeng eller mer, og da regner vi med de 5 unggutta på de 23 spillerne. (eks keepere selvfølgelig). På det personlige emosjonsmetret må mitt halvslitne Vålerengahjerte si at det er stort å

se Marius Rath og Øystein tilbake. De er allerede legender og de legger bare nye steiner på sitt evige Vålerengamausoleum med sitt nærvær. Marius har da skuffa sammen 11 poeng alt, (9 ass), det samme har Øystein, (7 ass.) De gamle er fortsatt eldst. Og kanskje best?

Jep, om du har fulgt med så langt har du fått med deg at Vålerenga ikke lenger mottar massive mengder med kjeft fra gud, hvermann og hockey Norge for at vi har tonnevis av utlandske spillere i stallen. Der har pendelen svingt kraftig. Vålerenga er nå ett av de lagene, om ikke det laget i eliteserien, som har færrest utlandske spillere i troppen. De andre klubbene mente vi ødela for talentutviklingen i Norge og i Vålerenga med å hente så mange spillere fra andre land. Vålerenga sa vi brukte dem til å heve nivået både på laget og på våre egne norske spillere. Personlig ga jeg god og gammel lang drittermarsj i hva de sa, hovedparten av spillerne våre var norske OG egne talenter ble tatt opp. Nå har altså svenskene dratt, (de fleste av dem), klubben vår har færre importspillere enn den intetsigende "gentlemansavtalen" ba klubben begrense seg til...og Vålerenga er totalt overlegne i serien.

Hva med de andre klubbene? Vel, de har henta utenlandske spillere til den store importmedaljen. Stjernen har vel noe sånt som elleve nye utenlandske spillere og en importert trener. De sliter langt nede på tabellen. Storhamar som allerede er ute å kjøre har forsterket laget med ytterligere 3 utlendinger, (og de hadde noen svensker og finner allerede). Frisk/Asker måtte gi opp Sami Nuutinen, men Marko Kivenmäki er tilbake. Og Jeff Norton er vel ikke vokst opp på senteret i Asker? For å gjøre det hele kort og enkelt; jeg bryr meg filla

Vi støtter Enga

BERNTSEN BYGG A/S

Det er oss du ringer for

- NYBYGG
- TILBYGG
- REHABILITERING

Tlf.: 67 90 71 49 - Mobil: 90 62 41 01
Døleveien 2 - 1472 Fjellhamar

om hva de andre klubbene gjør og hvor mange utlandske spillere de henter. Gjør som dere vil. MEN; rett aldri den anklagende, sutrende og ytterst pinlige pekefingeren deres mot klubben vår igjen når dere ikke feier for egen dør. Uansett om dere har rett eller ikke.

Apropos sutring - jeg venter bare på at de nå begynner å klage på at vi har støvsugd markedet for norske spillere, og at det er derfor de må utenlands for nye spillere. Sukk.Jada, Vålerenga er overlegne, og det har vært snakk om at Vålerenga må utenlands for å finne motstand. Personlig er det vel litt drøyt å snakke om svensk liga eller lignende. Det fikk vi bevis på i Belfast der VIF tapte to av tre kamper, jevnt, men allikevel... Allerede nå har sesongen 2002/2003 vært stor moro, selvfølgelig. Og vi ligger godt an i løypa til å innkassere nok en bønne. Oppfordringen er like kjedelig som den er klar og korrekt: kom deg på Amfien og støtt Norges beste lag.

Hiphop

Cupfinale er genialt!

Vedkommende som oppfant cupfinalen må uten tvil være vår tids største oppfinner! Alt med det å komme til cupfinalen er genialt, absolutt alt.

Først vinner man semifinalen, så feirer man den med brask og bram i syv lange og i syv breie før det planlegges og drømmes i seks lange uker før selve finalen skal spilles. Cupfinalelåter skal lages og innspilles, supporterutstyr må tegnes og bestilles, tribuneplassering må planlegges og fester og andre tilstelninger må også raskt bestemmes.

Selv merker man at humøret stiger, jobben går lettere, fyllesjuka knipser man bare vekk som ingenting hadde skjedd, folk smiler til deg når de oppdager VIF merket ditt på jakka, voldsgjengene hilser høflig på deg og stikker knivene tilbake i slira i stedet for i deg, avisene bryr seg plutselig om vårt lag, folk drikker mer øl på våre puber og livet leker generelt. Selv slektninger du knapt ante at fantes ringer plutselig for å ønske deg lykke til på Ullevaal, og selvsagt skal de holde med Vålerenga de også! Det er tross alt byens lag da sier de. At sesongen sett under ett har vært en del under pari blir glemt fortere enn den sittende regjeringens forrige valgkampsløfter, dagene flyr av gårde mens man diskuterer hvor mange mål man skal vinne med, om hvem som scorer, om motstandernes svakhet og eventuelle skjulte styrke.

For oss som fronter Klanen utad blir det uker med konstant pågang fra presse og media, også fra aviser og tv kanaler som knapt har sett vår vei tidligere i sesongen og som må slå opp i statistisk ordbok for å finne ut hvordan, hva og hvem vi faen egentlig er.

Er du cupfinalist er alle sorger, tabber og tidligere fadeser glemt, da er du en av to konger for et par uker, alle poeng vi rotet bort i løpet av sesongen virker som bagateller. Og hvem bryr seg om bagateller? At det vanskeligste hinderet på vei mot finalen var en bortematch mot Moss er det få som husker, eller rettere sagt vil huske, 45 minutters fotball mot Aafk i de gåendes ånd likeså. Egentlig er nedrykk og cupfinale den perfekte kombinasjon. Først vinner man semifinalen for så å rykke ned fire uker seinere. Når finalen så spilles er det ingen som husker at du rykka ned, nei ingen bryr seg om sånne uinteressante småting, er du i cupfinalen så er du i cupfinalen. Da er du så og si best i verden og førstedivisjon er da ikke så ille heller, er det vel? Nå slapp vi unna denne kombinasjonen i år, men hadde vi rykka ned hadde ingen mernoen forskjell, i hvert fall ikke før langt ut i november.

Vålerengasjappa har hatt en god sesong og hadde uansett endt opp med gode tall, men takket være denne spesielle galskapen kalt cupfinale kunne adskillige hundretusener av

kroner plusses på under avdelinga for overskudd. Faktum er at folk kjøper alt, ja alt hvor VIF emblemet og "cupfinalen 2002" er med, blir revet vekk fra hyllene i et tempo verden ikke har sett maken til siden Audun Garshols velmaktsdager på friidrettsbanen tilbake på 70 tallet. Kjøp inn et lager med utrangerte dasser, mal dem blå og rød, rosemal cupfinalen 2002 oppå lokket, og vips har du et par hundre gærninger som MÅ kjøpe. Og det selv uten å måtte drite, og selv om de måtte ha utlagt tarm. Lag verdens desidert styggeste genser, et plagg du ikke engang hadde greid å fått solgt til smakløse eneboere av noen lottomillionærer, pluss på med en grell cupfinaletekst og lageret er tomt innen få dager. Selv cupfinalelåter som hadde blitt refusert i den norske Melodi Grand Prix kvaliken selger som varmt hvetebrød til kjøpsdesperate cupfinalebilletteiere.

Selv synes jeg det er ekstra stas at mine ellers så fotball uinteresserte naboer på Vålerenga plutselig finner

det for godt å nevne klubbens navn med et aldri så lite ørlite positivt fortegn, og at man derfor for en stakkert stund slipper å føle seg som en avviker i sin egen bydel. Når så selv byrådslederen står fram som ihuga supporter av Oslos ellers så utskjelt stolthet, ja da er det bare å klype seg selv hardt i armen samtidig som man tar av seg alle de hattene man har på. Som vi alle veit gikk det bra til slutt og norgesmesterskapet kom tilbake til fotballens vugge, vel tilbake til småhus og stille gater på Vålerenga i hvert fall. To uker er gått siden denne herlige triumfen og stillheten er til å ta og føle på. Folk har slutta å gratulere, avisene har slutta å bruke spalteplass på oss, volden florerer i byens gater og snø, blod, knyttnever og sno fyker rundt våre stakkars hoder. Hverdagen er tilbake og jeg hater det.

Gi oss cupfinale neste år også! Eller kanskje en skarve UEFA cup finale.....

Kjell G.

Alt i Vålerenga bare må bli gull!...

...tror visst en del folk i sin villfarelse. Jeg tenker på nyskapselen Vålerenga Kings som i skrivende stund er på vei til å rakne i alle sømmer. At laget sliter sportslig er vel egentlig ingen overraskelse, det tar tid å etablere seg i eliten uansett sport, og selv om Vålerenga seila gjennom 1. divisjon i fjor i kraftig medvind, sola i ryggen, kjøttkaker til middag og en ekstrem oppslutning på tribunen til 1. divisjon i basket å være, så er ikke det synonymt med gull og grønne skoger i eliten, tvert imot. Ergo er ikke det sportslige noen kraftig nedtur på tross av at Manne Palmqvist mente laget ville herje- og kanskje plutselig gjør det ettersom sesongen er ung enda.

Derimot tenker jeg på rammene rundt hele pakka, og ikke minst forutsetninger og forventninger. Ser vi på forutsetninger først kan vi sammenligne med Vålerenga Trolls og Vålerenga Innebandy (uttales innebendi). Ingen av disse sportene er store i Norge (selv om innebendi er i stadig økning) og publikumsinteressen (og sponsorinteressen) er ikke i nærheten av f.eks. ishockey. Det er naturlig, amerikansk fotball er en sær sport sett med norske øyne (jeg liker det forøvrig meget godt) og innebendi er for en fersk sport å regne.

Med all respekt, basket er en sær sport i Norge også, og for ikke å glemme så er BLNO i hovedsak bygget på interesse fra fra fjortiser, taggere og wannabe homeboys. Det betyr ikke at sporten ikke har potensiale, men heller at den aldri har hatt noe særlig tekke så langt, sannsynligvis visste ikke halve Norges befolkning om sporten før BLNO, nå vet sannsynligvis 60% av folket om den. Påstanden over setter sikkert noen ihuga basketnissers hoder i kok, og de kommer drassende med en haug av unyttig statistikk

og meninger, men fakta faen er at sporten er en minoritetssport for spesielt interesserte - på lik linje med samene. Forskjellen på samene og basketfolket er vel at basketfolket ser sporten sin bli den største i fremtiden, mens samene trives som de er så lenge de ikke forskjellsbehandles og får holde på kulturen sin.

Når det gjelder forventninger så må stammen av folk bak idéen om Vålerenga Kings ha boltra seg med store mengder lykkepiller. Det er ikke ulovlig (om man får de av en lege), men det er kanskje ikke så smart... "Vi bare finner opp noe med Vålerenga og så kommer Klanen og hvermannsen strømmende!" tenkte de vel mens de satt og heiv innpå medikamenter på tribunen på Ullevaal eller Jordal (den dagen Klanen var i slag på Jordal). "Tenk dere 2500 mann på tribunen i Jordalhallen 'al!" var sikkert et annet utsagn (selv om Jordalhallen bare tar drøye 1000 kropper).

Flaks hadde de også. Lisensen til Ullern var annonsert på Youngstovrets basar (i Dagsavisen red. anm.) og året etter annekterte man Ammerud Kings og var klare for BLNO og spill i Jordal Amfi. Det var ikke måte på, himmel'n var definitivt ikke taket! Her var det bare å snekre et gedigent pokalskap og åpne kontoen for storinnrykk av riksdaler.

Spørsmålet man kan stille seg er selvfølgelig hvorfor basket plutselig skulle ta så hysterisk av bare fordi verdens vakreste logo var klistra på draktene (som forøvrig har feil farge (red.-pedant anm.)). Eksempelvis så er ikke Jordal Amfi akkurat hardstappa når St. Halvards iskrigere tukter bondepakket, og ishockey er tross alt en sport med gullkanta Vålerengatradisjoner

tilbake til 1960 da klubben anført av Tor Gu(n)d(ersen), Einar Rath, Terje "Henger'n" Hellerud og Einar Bruno Larsen henta hjem den 1. av klubbens til nå 21 - tjuen - kongepokaler.

Så hva er galt da? ...i tillegg til å tro at Klanen med sine 7000 medlemmer plutselig skulle bli helfrelst på en ny og fremmed sport og sloss for de 2500 billettene i hallen med plass til 1000... Here's news for you: Klanens medlemmer ser det de er interesserte i. De fleste ser fotball, en god porsjon ser hockey, ingen ser innebendi eller håndball. Jeg har sett én kamp med Vålerenga Håndball - og det var fordi søstra mi spellte på det andre laget, fordi kampen gikk i Jordalhallen, fordi jeg bor på Vålerenga og for å øke fatters gunst i testamentet.

AS'et bak Vålerenga Kings må vel sies å bomma en smule. Oss bekjent er markedsføringsbudsjettet ca. like stort som overskuddet fra kiosksalget i Jordalhallen - og den kiosken drives vel ikke av Vålerenga Kings... Jeg har enda til gode å se en annonse for Vålerenga Kings' hjemmekamper i pressa, ei heller har jeg sett plakater etc. i nærmiljøet på Vålerenga og Kampen. Visstnok lå en garanti fra AS'et rundt økonomiske rammer til grunn for at Vålerenga Kings i det heletatt fikk BLNO-lisens - en garanti som ikke har blitt oppfylt i skrivende stund rundt markedsføring og arrangement. AS'et har mao. valgt å knipe igjen seddelpressa istedet for å gjøre en mer langsiktig investering.

Langsiktig investering = bruke penger på å faktisk fortelle folk at laget spiller (annonser i pressa f.eks.) og ikke minst ha ordentlige og underholdende rammer rundt kampene. Basket er en showsport - bare ikke når Vålerenga Kings spiller hjemme. Brød og sirkus til folket! ...i Jordalhallen snakker vi om kald kaffe og medbragt popcorn. Det er vel ikke særlig gull heller å dele ut billetter til unga på skolene i nærmiljøet når det koster dem 20 daler å komme inn. Når det

kommer 400 på hjemmekamp så må det jo heller være bedre å få inn ytterligere 600 unger/ungdommer gratis. Full hall må jo være å foretrekke samtidig som det er en investering i interessen for fremtida. Hvorfor ikke dele ut 5000 gratisbilletter til hver kamp under prinsippet "førstemann til mølla" hvor man f.eks. setter av 300 plasser til det og fyller på med alt når det er igjen 5 minutter til kampstart og hallen ikke er full? Svaret er vel kanskje at det koster å trække opp gratisbilletter også...?

Og Jordalhallen da... Greit at man vil spille på Vålerenga, men Jordalhallen er ikke kul! Når det er sagt; det er ikke noe poeng for Vålerenga å spille på Stovner, og det er ikke gjennomførbart å spille i Jordal Amfi. Ergo et reint slivspark med budskapet "Jordalhallen stinker, finn noe annet!" - uten at jeg har noe bra alternativ i baklomma. Eneste pro med Jordalhallen slik jeg ser det er at det er overkomlig for unga og ungdommene i nærmiljøet å ta seg dit uten å måtte ha med foreldra.

Jeg er takknemlig til alle som vil spytte penger i Vålerenga, men mest er jeg takknemlig ovenfor de som vil investere. Jeg er ikke fan av stadig "u-hjelp" slik at man overlever den neste måneden - gang på gang på gang. Sånn går det ikke an å drive. Det har bla. Vålerenga Fotball og Ishockey skjönt (selv om de ikke er i mål enda). Skal basket bli stort i Vålerengasammenheng så må pilleknaskerne i AS'et skjønne at de må investere og ikke forvente å se avkastning etter tre måneder i BLNO. Her snakker vi år, flere, før det er noe å hente tilbake.

En fornuftig langsiktig satsning burde være å stille gode rammebetingelser for elitelaget, og herunder markedsføring og kult kamparrangement, samtidig som man satser på en solid lokal forankring ved å etablere og videreutvikle en god yngres avdeling. Etter 1,5 år har vel Vålerenga noe sånt som 20 medlemmer i basketgruppa...

Sprette

Merkevaren Klanen dugger, men dugger merkevaren?

Selv om klubben er viktigst, er Klanen en viktig merkevare for Vålerengens Idrettsforening. Hvorfor en Klanen blitt en slik merkevare, og hva er egentlig merkevaren vår?

Dette skal ikke være en superserøs artikkel om Klanens rolle i forhold til klubben eller lignende. Artikkelen handler om det undertegnede mener er Klanens merkevare; stemningen på matchene.

Hvordan skaper vi stemning?

- ved å være mange på match, og helst kledd i Engas vakre farger
- ved å lage liv og støy på match, i første rekke gjennom synging

Det er lite vi kan gjøre for å få folk til å dra på kamp. Her er det hovedsakelig andre faktorer som avgjør, men når det gjelder biten med synging er det mer vi kan gjøre. Sesongkort med faste plasser er et tiltak, men sesongen som nettopp er avsluttet fortalte oss at vi fortsatt har en vei å gå.

Klanen har i en årrekke vært ledende på supporterfronten, både med tanke på synging og tifo. Fortsatt er både synginga og tifo-showa bra, men vi bør strekke oss for å bli enda bedre. Nå er det selvfølgelig ikke det viktigste

å være bedre enn alle de andre supporterklubbene, men det viktigste er at vi har det gøy med hobbyen eller interessen vår. Når det er sagt, har iallfall jeg det artigst på kamp når vi synger mye, og drar gutta fram til poeng. Noen ganger taper vi, men det hender jaggu at det også kan være moro. Noen som husker volumet og humøret vårt på Stamford Bridge for en liten stund tilbake..

Et av problemene våre det siste året er at det har blitt kult å være medlem i Klanen. Det er en hip greie å stå sammen med Klanen på Vestbredden. Noen er ikke en gang fornøyd før de står akkurat på midten. Der står de og koser seg med fotballen ute på matta, mens de kliner litt med dama eller skravler med en kompis. Dessuten setter de står pris på at Klanen synger litt av og til. Uten å være for usaklig; Kom dere vekk! Dere hører hjemme i Cola-svingen.

Det er ikke alle som absolutt bør emigrere til svingen, men kanskje flere bør tenke seg om før de kjøper sesongkort eller billett på Vestbredden. I mine øyne er det to alternativer som bør vurderes.

1. Du innser at du ikke synger nok. Da bytter du sesongkort til et av feltene ved siden av sangfeltene, og synger når du føler for det.
2. Du innser at du ikke synger nok. Du tar deg sammen, og bestemmer deg for å gi ditt bidrag til at det fortsatt skal være moro å gå på match. Både for Klansmedlemmer, men også for de tilskuerne som ser på oss som underholdning. I tillegg kan du kanskje være med på å løfte laget fram til ett poeng eller tre...

synspunkter for alt fra sure oppstøt til latterlig. Jeg skal ikke legge meg på ryggen for disse kritikerne, men på noen punkter skal jeg være enig med dem. Noen vil trolig mene at man ikke trenger å syng i 2 x 45 minutter for å være en god fotballsupporter. Ikke er det nødvendig å kle seg i blått og rødt fra topp til tå heller. Men en god supporter finner sin plass på tribunen og i miljøet, og gjør det han føler for på det området.

På de midtre delene på Vestbredden føler vi for å syng mye!

- Bidra på sangfronten, eller finn deg en annen plass!

Med ønsker om mange ekstatisk og stemningsfulle opplevelser i 2003 sesongen,

Noen lesere av denne artikkelen, og enkelte Klansmedlemmer vil kalle mine

Magisk

En by-ett lag, eller ??

Cupfinalehelg i Oslo, paradegata Karl Johan er bada i vintersol og svære bannere med VIF logoer med påskriften "en by ett lag" henger på alle flaggstengene fra Egertorget og opp til slottet. For et scoop, for et vakkert skue!

Hvis du noen gang har vært i tvil om hvilken klubb som eier hovedstaden ble nok denne tvilen gravlagt denne lørdags formiddagen. Hadde jeg vært Lyn mann ville jeg ha følt meg særdeles snytt og ikke så reint lite forbanna, i tillegg til den opplagte misunnelsen ville jeg ha følt meg forrådt av min egen by, av mitt eget kjøtt og blod. Lyn slo oss tross alt to ganger denne sesongen og endte opp med bronsemedaljer i serien, men hva hjalp vel det den akterutseilte skiklubben som svært få utenom Montebellos grenser bryr seg noe særlig om?

Hadde det vært omvendt og Lys klubbemblem med dertil påskrift hadde farga hele Karl Johan tror jeg flammekastere hadde vært cupfinalehelgas mest benyttede "våpen" ute i hovedstadens gater... Nå er endelig skapet definitivt satt på plass. En gang for alle.

Finn dere deres egen by, en som ikke er opptatt, Oslo er vår! Kanskje ikke noen stor nyhet for oss vålerengianere, men allikevel, det var deilig å sette Ole Ray og gjengen hans

kraftig på plass. Vel investerte penger Atle, du ga'kke ei krone for mye! En stor takk til vår ellers så utskjelte markedsavdeling for å ha fått gjennomført dette stuntet. Mer, mer, mer!

Så smalt den store bomba.

Bare to uker etter at bohemene med letthet og eleganse henta hjem Haralds pokal kunne Dagbladet melde at Atle Brynestad i mars hadde forsøkt å få til en sammenslåing mellom hans Lyn og vårt Vålerenga. Vår klubb var på det tidspunktet i alvorlig pengeknipe (den var ny..) og den godeste Brynestad så derfor sitt snitt til å slå kloa i hovedstadens største kulturskatt. Oslo FK skulle babyen hete. Ikke faen svarte John Fredriksen og punga ut med en rekke titalls millioner sånn at drifta for denne sesongen var sikra. Faren over for denne gang. Aksjon avblåst

Ikke veit jeg hva Brynestad skjønner om fotball, tradisjon, tilhørighet og ikke minst stolthet, men å gå hen å tro at det bare er å slå sammen disse klubbene, gi dem et felles navn, sette en strek over 100 års historie og starte opp med blanke ark for så å late som om ingen ting spesielt har skjedd og deretter fylle opp Ullevaal ved hver hjemmekamp, ja da er mannen en komplett tåkefyrste uten noen som helst forankring i den fotballvirkeligheten vi lever i. Ingen ekte VIF fans ville ha slutta seg

til denne klubben, ingen fra Lyn heller og hva ville de ha stått igjen med da? Hvilke mennesker skulle fylle opp Ullevaals 25000 seter? Bare se på hva som skjer borte i London, i Wimbledon.

Du kødder rett og slett ikke med fotballklubber!

Nå har jeg ingen som helst problem med å skjønne Brynestads frustrasjon over den manglende interessen for skiklubben Noe må gjøres, for penga renner ut av en ellers skrapa klubbkasse hver eneste dag, og så lenge fotballinteresserte oslofolk ikke engang gidder å se Lyn i en sesong hvor de slår erkerivalen fra øst to ganger, vinner de fleste hjemmekampene, kniver med Rosenborg om seriegullet og kommer helt til kvartfinalen i cupen, i en sesong hvor mediainteressen rundt klubben er større en noen gang, ja da kommer laget aldri til å greie å fenge folk. Dette veit Brynestad så alt for godt.

Lyn spilte hjemme på Ullevaal stadion i den siste serierunden, motstander var Viking, et annet topplag og det stod om medaljer. Knappe 3000 møtte opp på landslagsarenaen. Samtidig, ikke så alt for mange mil fra hovedstaden, trakk Lillestrøm, en liten sportsklubb hjemmehørende på et sted hvor det for inntil 20 år siden knapt nok bodde siviliserte mennesker, over 7000 i sin siste kamp, en ubetydelig affære mot det kommende cupfinale slaktofferet lille Odd fra Grenland. Say no more.

Lykke til videre med den gullkantede investeringa Atle, nå peker pila oppover, se bare på den tallrike og høylydte supporterforeninga Bastionen, hvor nye medlemmer registreres hver eneste dag. Lyn er en toppklubb. Ikke for Oslo, men for seg selv.

Kjell G.

Husk sesongkort

Hadde du reservert plass på Vestbredden i 2002 sesongen? Da er den plassen reservert fram til 14. februar.

Send en mail til Sjappa og reserver sesongkort: e-post: veie@online.no

Fra danseband til hardcore...

Et innblikk i Vålerengas musikkhistorie

Selv om klubbens sportslige prestasjoner ikke alltid har vært søtt musikk, har det blitt spilt inn og satt toner til et for meg ukjent antall sanger. På disse sidene skal vi ta en kjapp presentasjon av det som har blitt utgitt på cd siden Klanen ble stifta i 1991, før den tid gikk det i vinylsingler og kassetter. Nå blei det en singel eller to også etter 1991, hvem prøver vel ikke å glemme Shampo og hans "hockeystar" singel, samleobjekt av dem helt sjeldne. En viss person i klansmiljøet prydet også coveret til en liten vinylsak, omgivelsene var tomme tribuner på Jordal Amfi, og hodepyrden herr xxx bar med "stolthet" var en gorillamaske, Apeberget blei vi visst kalt. Når det gjelder kassetter og singler fra tida før 1991 så får andre ta seg av det. Jeg har noen kassetter liggende i en skuff hjemme, og en singel med Kampen Janitsjar fra tidlig 70-tallet er å finne ett eller annet sted i platesamlinga. Men noen oversikt over dette materiale, det har jeg ikke. Uansett så kom en god del av dette med på cd'n "Vålerengas Beste".

Første cd var "Vi er Vål'enga". Tittelsporet har fulgt oss siden, låta blir spilt når Enga scorer, i kortere og lengre perioder en låt vi sjelden hører, hvertfall med tanke på fotball. Låta er grei og helt klart en av dem bedre. Synes uansett det er en uting å spille musikk under en kamp, om Enga har scoret og låta er bra spiller ingen rolle. Gullkornet på skiva er en nyinnspilling av Bjølsen Valsemølles "Vål'enga kjerke". Ragnar Strandbakke fra Øsekara håndterer vokalen og to nye tekstlinjer har funnet veien til denne versjonen, en versjon med mer "trøkk" en den du finner på originalinnspillingen til Bjølsen Valsemølle. Låta har blitt den ultimate Vålerengahymne. Den er litt svulstig og går passe fort, dermed kan folk syngde med, noe vi til gangs har fått erfare før avspark denne sesongen, opp med skjerfet og syng for full hals. Resten av cd'n inneholder 4 coverlåter og en versjon av "Blakk" med Raga Rockers som ikke finnes på noen andre skiver. Utsolgt for lengst og derfor et solid samleobjekt, rett og slett fordi det var klubben/klanens første cd. Låtene det er vært å merke seg er tittelkuttet "Vi er Vål'enga" og "Vål'enga kjerke", begge finnes på andre utgivelser som fremdeles er i salg. For Lyn supportere med draging mot Raga kan jo en sjelden versjon av "Blakk" være nok til å lukke øynene for det fine coveret.

Cd nummer to ble "Du gå'kke aleine i Vål'enga". Også denne er for lengst utsolgt. Dette er en singel med 3 låter. To av disse ble seinere utgitt på "Vålerengas Beste", den tredje låta er "Vaterlands bru", egentlig ikke en låt dedikert VIF, men en fin hyllest til Oslo by og tidligere generasjoner, fremført av Bjølsen Valsemølle. De to andre låtene er godt kjent for mange i Klanen, når ikke helt opp blant de beste låtene, men tittellåta og "Fra Store Stå på Bislett" plasserer seg i mellomsjiktet.

(Denne skiva fant undertegnede 28 eks av på klanskontoret for litt siden, god nedstøvet. Platene var ikke satt inn i sine cover da dette var noe Klanen gjorde sjø i 95 for å spare penger. Når jeg har fått tørket støv og skaffet tomme cover (forsiden av coveret m/innlegg har vi) vil jeg levere dem i Sjappa, muligens allerede gjort når du leser dette.)

Nummer tre i rekka er "Vålerengas Beste". Tittelen er kanskje litt misvisende, for her er det mye rart. 14 kutt som er hentet fra perioden 1972 – 1995, og som gir dere mulighet til å høre låter som for lengst er havnet på dynga eller har fått hedersplassen i hylla til en sann entusiast. Ser vi bort fra de 4 låtene som er hentet fra de to første cd'ene, så er det 3 låter som skiller seg ut. Med min musikksmak er det

VÅLERENGAS

BESTE

skivas siste låt, den allerede legendariske "Sviker aldri deg" av Whalers, Norges beste fotballsang gjennom tidene, men igjen, smaken er som baken... En annen sikker vinner i lystige lag er "Vålerenga marsjen/Vålerengasangen" innspilt med Kampen Janitsjar på syttitallet. Shangri - La - Vålenga er også en klassiker, de som spiller inn denne i en ny versjon (punk/hardcore) skal jeg personlig dekke utgifter til studio, en låt som fortjener en ny innpakning. Resten av skiva kan man dele inn i kategoriene "greit" og "er det virkelig mulig". Den sistnevnte kategorien gir deg låter som får deg til å dra på smilebåndet de første gangene du hører dem, deretter går det over til fortvilelse.

Så kommer vi til fjerdemann og en singel som virkelig fikk bein å gå på. Vi snakker om cufinaleskiva fra 97 og den litt omskrevne versjonen av Chumbawambas "Tubthumping", en jævlig bra låt, men kanskje ikke så lurt å "låne" en låt som fremdeles lå på VG lista. TONO og plateselskapet krevde plata stoppet og det klarte dem i 1 uke. Etter litt frem og tilbake fikk vi vite at bandet skulle ha konsert på John Dee samme uka. Vi kontaktet bandet, dem ga oss fribilletter og en bunke cd'er + løfte om at vi kunne bruke hvilken låt vi ville av Chumbawamba, også ved seinere utgivelser. At vi ikke har tatt

dem på ordet akkurat der veit jeg ikke. Når "Tubthumping" blei spilt som ekstranummer på et fullsatt John Dee kom vokalistene med følgende kunngjøring, "and now a song we stol from some guys from Oslo". Ellevill jubel og en knall avslutning på en av de beste konsertene jeg noen gang har vært på. Kan legge til at flere i bandet stilte med Vålerengadrakt på scenen.

Låt nummer to på 97 singelen er "Du er den jeg vil ha" en låt med Øsekara, teksten lettere omskrevet for anledning. Originalen finnes på en cd av Øsekara. Første gang jeg hørte låta var på båten til Drøbak sommeren 97. Ragnar Strandbakke fisket fram gitaren og dro en akustisk versjon, til stor applaus for alle dem som hadde valgt riktig båt denne finfine søndagen. Teksten er bra og med det irksinspirerte arrangementet står denne låta fram som en av de aller beste som er dedikert Vålerengens Idrettsforening. De to siste låtene er gjengangerne "Vi er Vål'enga" og "Vålerenga marsjen". Denne cd'en finnes det fremdeles mange igjen av i Sjappa. Forresten en stor takk til Lars Stensby som satte "vår" tekst til låta av Chumbawamba.

Vi tok faktisk kontakt med managementet til Chumbawamba for å få tillatelse til å bruke låta, dem som kjenner bakgrunnen til bandet skjønner at Vålerengas drakter

det året med "Vålerenga mot rasisme" skulle være en god døråpner. Dessverre fikk vi nei, noe som senere ble oppklart. Bandet hadde fått vite at det var det norske fotballandslaget som skulle lage en versjon der teksten henviste til vikinger, erobringer og en hell masse annet tull. Sånn går det når man ikke får snakket med bandet sjøl, men må gi en beskjed som skulle gjennom 5-6 ledd før det når fram til dem det faktisk var myntet på.

I 98 kom to skiver, først "Gla Mix 98", 8 helt nye låter som var samlet inn i løpet av vinteren etter at klubben hadde hentet Haralds pokal i 97. Klanen hadde utlyst en konkurranse og premien var 10 000 blanke norske kroner. Låta som vant var Ragnar Strandbakkes "Snart er det søndag", allsang vennlig rock av det folkelige slaget. En låt som ligger der oppe blant de aller beste. Nå mener jeg det er flere bra låter på denne skiva. Abnormal spiller drivende bra hardcore og gir oss "Bohemenes Rapesoda", Bankers fra Horten spiller god gammaldags punk og serverer "Dør for deg", mens Raptus Norwegicus drar en seig liten jævel med låta "Engafest". Sistnevnte låt er en av mine favoritter, men mange jeg kjenner synes denne stinker, smaken er som... osv. Alt i alt en bra fotball cd som fremdeles er å få kjøpt i Sjappa.

Senere samme år kom Brakkebandet med sin "Tilbake om drøye 90 minutter". Tidligere

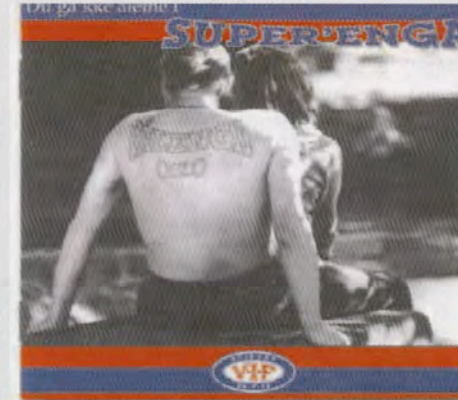
på sommeren hadde dem spilt inn en cover av den kvalmende tyske storfamilien Kelly Family. Den ble så klart forbudt før den fant veien til en offisiell utgivelse, men den ble spilt en del på Bislett i 98. Seinere fant den veien til en bootleg utgivelse og er av og til å høre på Bohemen, hvis bartenderen blir bestukket og smigret utover det som sømmer seg på et serveringssted av ypperste klasse.

Brakkebandet bestod av Kjell Roar Kaasa, Espen Haug og Håvard Lunde. Skiva har 6 låter. 5 av låtene ligger i kategorien grei, muligens hadde det rett og slett vært bedre å latt 1- 2 av kuttene fått lov til å forbli i øvingslokalet, men skiva retter opp inntrykket med den siste låta. Her er nok en låt som klarer seg bra og får en hederlig plassering i kategorien "klassiker", ikke topp 3, men så absolutt verdt å ta med på en eventuell "Vålerengas Beste vol 2". Denne skiva er også mulig å få kjøpt i Sjappa.

Så blei det stille en god stund, Klanen oppfordret til å sende inn materiale, men alt for lite kom inn og det som kom har ikke blitt regnet som bra nok, hvertfall ikke som en singel, mulig sammen med en god del andre låter, men så mye nytt har ikke Klanen foreløpig. Vi måtte vente helt til sommeren 2002 før det kom en ny singel. Her var det låta "Super'enga" som ligger i kategorien "godkjent", og som det helt

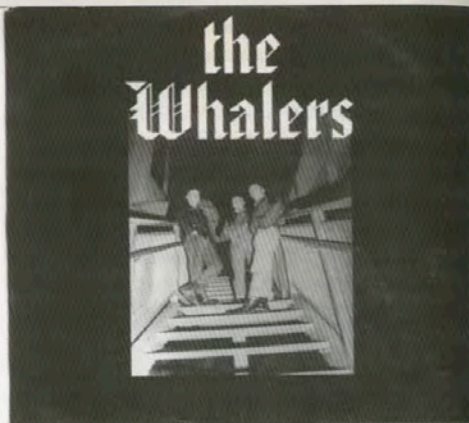
sikkert hadde blitt funnet plass til på en "Vålerengas Beste vol 2". Den andre låta er en ny versjon av "Du gå'kke aleine...". Ikke så mye forskjell fra originalen og helt grei. Siste låt er "Gi rasisme rødt kort", en låt som er et godt bevis på at en god sak ikke alltid betyr at sluttproduktet blir like bra. Platte greier som vi garantert ikke vil finne på en senere utgivelse med Vålerengalåter. Skiva er å få kjøpt i Sjappa.

Siste cd i Vålerengasamlinga er årets cupfinale cd. Den har blitt spilt mye, alle veit dem kan få kjøpt den i Sjappa og prisen er 75,- spenn. 4 låter, den fjerde er en lengre versjon av selve cupfinalelåta "Pokal'n hjem". En helt grei låt som jeg synes fikk ufortjent mye pepper av en del folk, men så er det dette med smaken da. Personlig synes jeg innslag av irsk folkemusikk og fløyte ikke er så bondsk som noen ville ha det til. Med andre ord, en grei kandidat for cd spilleren når det drar seg til seriestart i 2003. Nummer to er "Ære Være", også den godkjent, bra refreng som egner seg til allsang over noen øl. Tredje låt er "Østkant pøbelvelde", et bidrag fra barrikadekjemperne fra Gatas Parlament. Litt utenfor min gate, men teksten har en del bra meldinger, og så har vi rapp på norsk dedikert VIF. Spennvidde har vi hvertfall blant våre sanger.

Da avslutter jeg det hele med å kåre de 3 beste låtene. Tredjeplass går til "Snart er

det søndag" med Ragnar og Bohemene. Andre plass blir "Svikter aldri deg" med Whalers, for øvrig utgitt på singel i 95 med to knalllåter på b-sida. Førsteplassen går til "Vålerenga Kjerke" rett og slett fordi den har blitt en hymne dedikert klubben, den betyr mye for mange og vil alltid ha en spesiell plass hos alle med et hjerte som banker for VIF.

Noen savner sikkert en del cd'er utgitt av hockeysesksjonen i denne oversikten. Minnes så vidt en låt av Strandbakke som var sånn midt på treet, ellers husker jeg best all reklamen dem klarer å putte innimellom en god del coverlåter, låter som ikke har noen som helst relasjon til Vålerenga. Har jeg gått glipp av noe fra Jordal, send en mail til Ropet så omtaler vi skiva/låta i neste Klansrop.

Underberger jr.

Hva skal det bli... i 2003

Hvert år må vi hoste opp et nytt slagord for sesongen, og for hvert år som går sliter vi mer og mer med å dra nye gullkorn ut av hatten. Noen ganger treffer vi blink, andre ganger blir det ikke mye futt i det som finner veien til "årets t-skjorte".

Nå ønsker vi å få inn forslag fra Klansropets lesere, med over 6000 medlemmer må det gå ann å få inn noen forslag som kan brukes. Helst ikke for langt, men har ordene denne rette sammensetning kan vi strekke oss langt. Så langt som bryst og rygg på en t-skjorte kan gi.

Vi ønsker ikke å nøye oss med noen platte slagord som mange av våre motstanderes supportere omfavner og tar gjenbruk på år etter år. Nok om de andre, her kommer noe av det vi har kommet med siden vår første t-skjorte i 1989, da var motivet en kvart bitter og "barmy army", i dag håer jeg vi har kommet lenger. Budskap

som "Steng fjøsdøra, Enga er tilbake", "En by – Ett lag", "St. Halvards menn... rider igjen" og "Storbysofistikert Stolthet" er mer i den sjangeren undertegnede og Kjell G. har karet ned på papiret de 5-6 siste sesongene. Nå vil vi ha innspill fra resten av Klanen.

Vi må ha forslagene i hende innen medio mars for å rekke å få trykket t-skjortene til seriestart. Da er det bare å ta pennen og de små grå fatt. Bruk postadressen du finner på side 2 og merke konvolutten v/Kjell Grønningen. Eller send forslag med e-post til undertegnede på: ar@klanen.no

Kanskje nettopp ditt lille ordspill vil beskues land og strand rundt i 2003. Husk å ha en penn på innerlomma når du bestiger landets barkraker. Mange gullkorn forsvinner ut i intet når omgivelsene er et overfylt serveringssted. Ikke la det skje med ditt budskap til landets supportere, la oss få kloa i det.

Jørund

BREV(SPREKKEN)

Har du noe på hjertet? Her er din mulighet til å nå ut til klanens medlemmer. Vi oppfordrer alle medlemmer til å sende inn bidrag. Post og nettsadresse finner dere på side 2. Merk bidrag med "Sprekken"

Det evige dilemmaet

Jeg tenkte jeg skulle snakke litt om damer og fotball. En kombinasjon som er like vanskelig og smertefull som å balansere barbeint på eggen av et samuraisverd. Dette skal ikke handle om damefotball, det skal heller ikke handle om damer på fotballkamp. Dette skal handle om hvordan det er å være lidenskapelig opptatt av fotball samtidig som man av en eller annen genetisk grunn har en tildraging mot det annet kjønn. (For dere som er tiltrukket av det samme kjønn som dere selv: Dilemmaet er sikkert såpass universalt at det gjelder i denne typen parkombinasjon også.)

Først noe forutsetninger:

- 1: Det er flere menn som liker fotball enn kvinner.
- 2: Det er mange menn som liker kvinner, eller i hvert fall en del av de greiene kvinner kan tilby.
- 3: Det er mange kvinner som liker menn, men de er ikke nødvendigvis slik at kvinner liker de samme greiene som menn liker.
- 4: Når kvinner vil ha en mann så bruker de feige knep.
- 5: Menn er for dumme til å bruke feige knep når de vil ha en kvinne, derfor går de som regel i fella til kvinnen før de har klart å pønse ut noen sjakktrekk for hvordan de skal få henne (til sengs).
- 6: Sex er en menneskerett.

7: Fotball er like viktig som sex.

Så hvor er mange av oss i denne suppa? Midt i den. Vi elsker Vålerenga, mange har en dame (eller drage) der hjemme, og vi trives med situasjonen når disse delene av livet har en viss avstand til hverandre. Men som alle opppegående mennesker der ute vet:

Det går ikke.

For dama vil veldig gjerne "kose" med deg når det tilfeldigvis er viktig for deg å rusle ned på Bohemen for å høre Jørn Tysnes referere fra en kamp mellom, ja, la oss si Bryne og Vålerenga. Da er fotball viktigere enn behovet for å få seg en runde i høyet. Dette kan fortone seg slik:

"Skal du på Bohemen i dag også?"

"Ja, det er radiooverføring av kampen."

"Fotball på radio?"

"Ja, det er Jørn Tysnes som refererer live. Han er en legende!"

"Jeg trodde du hadde lyst til å være her sammen med meg jeg. Trodde du kanskje ville kose litt..."

"Joda, men jeg blir jo bare borte i to timer da."

"Og da kommer du hjem og stinker øl og røyk."

"Jeg skal drikke kaffe jeg og så kan jeg ta en dusj og pusse tenna, og så..."

"Greit, gjør som du vil, jeg drar ut og tar en kaffe med en venninne."

"Ja, men da kan jo jeg treffe deg senere."

"Jeg vet ikke ha vi finner på, det er godt mulig vi skal på kino med noen kolleger av henne."

"Kolleger?"

"Ja, han Didrik og de andre gutta hun jobber med."

"Didrik?"

LESERINNLEGG-LESERINNLEGG-LESERINNLEGG

"Ja, også Preben som du møtte forrige helg da vi var på den festen oppe på Røa."

"Vel, jeg har en avtale med noen andre gutter, men vi kan jo snakkes etterpå."

"Ja, det er mulig, men ikke regn med noe."

"Neivel."

"Ok."

"Ha det"

"..."

Her pleier det som regel å være lite å gjøre, så da kan man egentlig bare ta på seg skoa og tusle ned på Bohemen og ta seg en øl og nyte livet for en stakkert stund. Glemme at Didrik er keen på venninna, og at Preben er en liten jævel til å danse swing. Det viste han i alle fall på festen da han svingte seg rundt med dama di mens du stod der med haukeblikket og en slapp Vodka Battery i hånda.

Så sitter du der da og hører at David Hanssen putter en kanon. Du tar deg noen øl, og etter hvert så blir du såpass nummen at du glemmer diskusjonen. Det er helt til en eller annen bonde klarer å putte på to kjappe mål mot slutten av første omgang. Faen. Og så lurert du på om Preben fra Røa, den sleipe jævelen sitter der med dama di. Og det er her du tenker på det som er mest nærliggende for en som deg:

Sitter Preben der og tuter dama di full av preik om Lyn?

Du er ikke redd for at Preben ligger der og peiser på dama di. Nei, Preben og Didrik er ekte Lyngutter, og du som er nokså dum (ref. punkt 5 ovenfor), tenker ikke på at Preben er veldig klar for gi dama di en omgang med vestkantsloffen sin. Det som engster deg er at han skal klare å få henne til å like Lyn. Du vil jo at hun skal holde med Enga, men du vil liksom ikke at hun skal være med på greia di, ikke sant?

Pausen er over og du tar et par øl mens du tekster følgende:

Vi leda 1-0. Burde ha leda 2-0. Fikk 2 i trynet mot slutten. Typisk Enga. Elsker deg.

Så fortsetter kampen og etter 20 minutter er det klart for svensk show der på Jæren. Grahn hæflikker til Arneng, som løper fra treige bønder og bang 2-2. Vill jubel på Bohemen. Du sender en ny melding:

2-2! Arneng.

Så får du svar:

Arneng? Preben snakker om en som heter Swift. Viste du at han SmartClub mannen eier Lyn? Han er gift med Linn Stokke.

Men det ser ikke du, for du er inne i kampen. Stemmen til Jørn bærer deg over fjell og vidde og du står plantet med begge beina på Bryne stadion, og det er de siste minuttene

Klanens tifogruppe vil ha dugnad hver mandag fra andre uka i juli og ut sesongen. Vi holder til i tredje etasje over Bohemen. For info, gå til debattforumet for tifo på: www.klanen.no eller send en mail til: ar@klanen.no

Har du en tatovering dedikert VIF, send den til Brev(sprekken), så presenterer vi kroppsdelen din i neste nummer av Klansropet.

i årets sesong. Og du skal på cupfinale, det skal ikke Preben fra Røa. Og dama di kan kanskje få en billett fra en som kjenner en som kjenner en i NFF. For det har hun sagt.

Det ble 2-2. Du blir sittende og prate med de andre gutta. En åttende plass i år, men til neste år. Da skal det bli andre boller. Og så drar du hjem. De lukter fire øl og åtte røyk av deg. Hjemme er det ingen, men etter noen timer så kommer hun hjem. Da sitter du der og glaner på TV. Det er sport og siste serierunde.

"Har du hatt det fint?"

"Ja, det ble 2-2, og åttende for Enga."

"Lyn kom på tredje."

"Lyn er uinteressant, Lyn er en klubb uten patos, de har ikke publikum, de har ikke appell."

"Jeg vet det."

"???"

"Preben og Didrik heier på Lyn, skikkelige klysegutter."

"???!!"

"Men du jeg går og legger meg jeg, er det viktig å se dette om igjen da?"

"Eh, vel, nei."

"Ja, skal du sitte der da?"

"Neida..."

Så tusler du inn i bingen da. Og så gjør du ditt da, vel uvitende om at Ørni skal sette den eneste bak Holtan neste helg. Og i bakgrunnen hører du at Jan Åge Fjørtoft mener at Vålerenga har noe på gang.

Og etterpå så ligger du der og smiler, men det du ikke vet er at hun som ligger ved siden av deg har lurte deg igjen. Det er det som er fordelene med denne suppa:

Den har så mange ingredienser at det blir umulig for en med tre tanker i hodet å skjønne plottet. Fotball, øl og damer/sex er mer enn nok. Bonusen får være at damene liker Vålerenga og ekte Bohemer framfor Lyn og pappagutter fra Røa.

Hilsen Øvre

5 år siden sist

Våkna opp og var helt utslitt. Hadde liggi å vridd meg og hatt vonde drømmer om en gjeng bønder fra Skien som rappa pokalen vår. Nervene hadde bare bygd seg opp utover hele uka og "sweethearten" hjemme mente jeg var håpløs å bo sammen med. -"Jeg flytter ut viss Enga taper finalen" hadde jeg hørt flere ganger den siste uka. Etter fire kaffe og noen turer på dass var det klart for å ta på seg trøye og resten av utstyret for å reise opp til Valhall. Der hadde far og datter avtalt å møtes til frokost og oppvarming. Dattera virka enda verre enn faderen og så ut som hu hadde vært på rocker'n i flere døgn. -"Jeg er så nervøs fattern, hakke sovnet i natt jeg" uttalte søta søvnig. Jeg tok på meg min faderlige mine og trøstet overbærende med at dette går så bra så. Tenk på det som skjedde for 5 år siden! Som du ser tar jeg dette helt kult, vi skal vinne finalen igjen, sa jeg og måtte på dass nok en gang.

Etter hvert trakk vi ut til bussene og tok fatt på første etappe, ned til Bislet. Når vi satt der på bussen og jeg følte spenningen, samholdet og fellesskapet, tenkte jeg med

meg sjøl hvor heldig jeg er som kan dele denne lidenskapen og disse følelsene med dattera. Vi ser hverandre alt for lite, det er faktisk bare når det er hjemmekamp at jeg kan være sikker på å møte a. Smart trekk å investere i sesongkort til oss begge.

Vel fremme ved Bislet tok toget etter hvert form og vi dro av gårde oppover mot Ullevål. En blir både ydmyk og stolt når en ser tusenvis av unge som gamle i rødt, hvitt og blått marsjere gjennom byens gater oppover mot Ullevål. Det virka som om bønda fra Skien som sto langs ruta, allerede da skjønnte at Enga skulle ta pokalen hjem. Er sikker på at alle gutta i spillerbussen fikk et ekstra kick når bussen måtte trenge seg gjennom havet av klansfolk og andre Enga-supportere på sin vei til kampen.

Inne på stadion var det et sinnsykt trøkk i VG-svingen. Scoring allerede etter 5 minutter og stadion rista. Vi hoppa og skreik og klemte både kjente og ukjente. Ba til høyere makter om at dette måtte holde helt ut. I annen omgang la vi inn det siste gearet og dattera og fadern ofra alt, sammen med tusenvis andre. Alt for Enga! Dø for Enga! Vi sang og gaula til stemmen var borte, kun noen hese vræl igjen. De siste 10 minuttene husker vi lite av. Klokka har aldri gått så sakte, trudde nesten VIF-ura vi hadde kjøpt i sjappa hadde stansa for godt. Hadde kampen vart 2 minutter til er jeg sikker på at fadern hadde detti om med infarkt, men dommern blåste av og vi var mestere!

"-Pappa du griner jo, jeg kanke huske å ha sett deg grine" sa dattera da de værste jubelscenene var over.

"-Ungen min" sa jeg, "- det er ganske nøyaktig 5 år sia sist, men jeg er like sikker som 'I' på at det ikke blir like lenge til neste gang"!!!

Ære være Enga!

Felix.

Køppfinaleparty og giftinger

Vil takke Petter og Freddy for å stille opp for meg da jeg var på frierfætter i Vallhall på søndag etter kjøppfinalen. Jeg var kommet i så jævlig god stemning å mente det kunne passe jævlig bra å krone dagen med et frieri før kvelden var omme. Tenkte at et frieri framført fra scenen ville være noe å huske hvis svaret ble som jeg håpet. Synes jo ikke jeg bare kunne valse opp på scenen heller da, så jeg avtalte med "Hot Dick" at han skulle kalle meg opp etter at spellera hadde gått av scenen, slik at jeg skulle få fremføre mitt budskap. Vel, etter at vi hadde hylla våre helter, så eller hørte jeg ikkeno' til den ellers så utmerkede speaker. Ikke faen om en (for kvelden) slappDick skulle få ødelegge mitt frieri når jeg først hadde bestemt meg. Jeg rusla bort dit spellera kom ut og møtte Freddy dos, som jeg umiddelbart satte inn i situasjonen, han syntes tanken var fin, men følte seg ikke helt moden for oppgaven, ihvertfall ikke alene. Når så Petter Belsvik kom som på bestilling, framla jeg mitt problem og spurte om ikke han kunne hjelpe Freddy bare ørlite grann.... Vel Petter tok saken og etter en halvtime eller så var begge på scenen og inviterte meg opp slik at jeg kunne fremføre mitt frieri til min kjære Gørill. Det tok litt tid før hun fant veien opp, men hun kom og jeg fikk hennes JA. Nå gleder vi oss til våren og brølløpet i kjerka! Tusen takk til Petter og Freddy, og en ørliten unnskyldning hvis jeg kom i skade for å dra gutta unna noen av dere som ønsket autografer.

Rolf Gundersen

Noen tanker om Vålerenga

Vålerenga Park. Klubben må jobbe med investorer og bystyret for å få bygget en ny stadion. Hele Vålerenga bydel vil få en oppsving, man kan bygge boliger og næringseiendom knyttet til anlegget. Skal vel ikke være så vanskelig å få noen til å gå inn på dette. Tilbake til nærrområdet vårt og at Enga får egen hjemmebane er kanskje noe av det viktigste for klubben noen gang.

Treningsforholdene vinterstid er veldig bra i dag. Utendørsbane må det skaffes midler til å bygge. 100 kr fra hvert klansmedlem gir kr.620.000,- Kanskje det kan være vår julegave til klubben? Prisen Vålerenga betaler for å trene i Valhall er vel noe høy og kan kanskje bli reforhandlet. Noen fordeler må vel klubben få for at hallen ble en realitet.

Nye spillere bør vurderes veldig nøye. Vi har tidligere hatt feilkjøp som har kostet oss dyrt. Videre synes jeg det er viktig at spillerstallen består av folk som alle er gode nok til å spille. Det holder ikke med masse stallfyll som tidligere årganger av Vålerenga har hatt.

Salg av sesongkort bør være en sak som prioriteres. Ser ingen grunn til at ikke Vålerenga skal klare å selge totalt 5000 sesongkort for neste sesong. Prisene bør dog settes opp litt annerledes. I Colasvingen som mange familier og "vanlige" Vålerenga supportere bruker å sitte kan man for eksempel betale 1000,- for et sesongkort.

Siden veldig mye av vårt budsjett går med til å dekke lønninger tror jeg at resultatbaserte og "etter antall tilskuere" kontrakter bør skrives med spillerne. Dette gjør at spillerne kanskje ofrer det lille ekstra slik at det blir seier istedenfor uavgjort, vi spilte tross alt 12 uavgjorte kamper i år.

Engasupporter

Ser med voksende uro på utviklingen i dagens fotball...

Jeg er en av de få som er temmelig ukritisk til at pengesterke investorer eier klubber rundt omkring i verden. Men det lille spørsmålstegnet jeg stiller er: Har disse menneskene noen som helst klubbfølelse. Brynstad og Røkke kan jo ikke ha det. At Røkke & Co. flytter Wimbledon er jo jævlig dårlig gjort, skikkelig råttent rett og slett. Hadde de gjort det samme med Molde hvis de ikke hadde eid halve byen og ikke kunne bygge hvor de ville??? Hadde Molde pr. i dag spilt hjemmekampene sine i Ålesund? Men høstens invitasjon fra Brynstad tar kaka!! Alle veit jo at Lyn er et kjøpelag. Kjøpelag i den form av at de var ingenting før Brynstad kom på banen, og på to sesonger har de kjøpt alt som kan krype og gå av gode og halvgode spillere og trenere! Lyn har ikke bygd opp et lag, de har gjort det samme som jeg gjør på CM, jeg kjøper alle de gode spillerne og spiller CL sesongen etter....

Vålerenga er i dag i gang med den møysommelige prosessen med å bygge et lag. Det er mange (meg inkludert) som maser om at vi skal kjøpe ditt og kjøpe datt. At investorer skal punge ut med hundretalls millioner så vi kan få vår egen hjemmebane. Det er fornuftige ønsker, men det er ikke slik det foregår i en skikkelig fotballklubb. Når vi om 2-3-4 år (forhåpentligvis tar ligagullet, kan ingen si at vi bare har kjøpt oss til suksess osv... sånne sure oppgulp kommer garantert Lyn til å slite med i lang tid, dersom de klarer å holde på de gode prestasjonene. Når vi, etter å ha slått RBK i siste seriekamp 2005 står og feirer ligagullet, da kan vi med trygghet si at det var fortjent! Da har vi snudd skuta, allerede neste år (er det vel) skal vi klare oss uten investorpenger. Rekdal & Co. skal BYGGE et storlag, og det er ikke gjort like fort som å kjøpe et! Jeg sier at vi bygger et fordi vi nå, i

motsetning til tidligere, kjøper unge lovende spillere (les: Arneng, Holm, Hanssen osv), IKKE oppskrytete b-varer (les: Pagge, Viikmae, Tran osv.). Det betyr jo ikke at vi ikke kan kjøpe "stjerner", det må alle lag med ambisjoner gjøre, men noen lag er flinkere enn andre til å finne ukjente spillere og selge dem som stjerner tre-fire år senere. Stabæk er et godt eksempel. Hvertfall i sportslig sammenheng, Odd også.

Publikumsmessig er det bare Vålerenga, Brann, RBK og tildels Viking og LSK som har noe å hente der. Kanskje vi slår Fredrikstad på målstreken i gullkampen foran 13-14.000 på Nye Fredrikstad stadion. Men når vi har kommet så langt som å fått orden på økonomien, klart å bygge et topplag, snudd skuta og tatt gullet tilbake til Oslo, ja da er det ikke så farlig om vi mister noen nøkkelspillere. Hvorfor ikke? Jo, fordi vi da vet hva som skal

til for å bygge et vinnerlag. Det kommer aldri Lyn til å finne ut. De bare kjøper etablerte spillere som de VET presterer. Så når de mister Lustu, Berntsen eller han Johnny, ja da kommer de til å kjøpe navn fremfor talent. (tror jeg, da) Det at vi i år klarte å ta bøtta, tror jeg kan virke som et springbrett for klubben. Av en eller annen grunn sitter jeg med en følelse av at Rekdal kommer til å styre laget til hederlige resultater i UEFA-cupen neste år. Jeg sier ikke at vi kommer til å vinne, men jeg tror heller ikke vi ryker ut mot Ventspils eller lignende... Det faktum av at vi spiller i Europa neste år kommer til å bringe inn kroner som kan brukes til å investere i talenter, og halvkjente spillere, med gode ferdigheter.

Kanskje hvis vi samler alle gullhårene våre og strikker en genser til Frediksen, at han gidder å hjelpe oss med å bygge stadion, dersom vi skal spille CL. Vålerenga Park med plass til MINST 15 000, maks 20.000 tilskuere, en bortesving vi kan kalle "fjøset" ellerno'. Et stadion hvor setene faktisk staver "VÅLERENGA, ET SPØRSMÅL OM ÆRE" rundt hele stadion... olala... det hadde vært noe det. Og det som er så fint er at jeg tror ikke det er en så fjern drøm som det kanskje kan virke nå... Rekdal har utvilsomt ting på gang, og jeg både tror og håper at han er vår Frelser! Etter at han er ferdig i Enga, tror jeg Oslo må skaffe seg en ekstra helgen... St. Rekdal! Dersom kommunen får hue ut av ræva og skjønner at fotball er en sinnssyk bra turistreklame, så kanskje de > også forstår at Vålerenga Park vil være med å identifisere Oslo som by!

Det er masseveis av sjel i Oslo. Mer enn i alle andre såkalte byer i Norge, men vi syntes ikke å være stolte av det... Det er en stor feil med Oslofolk. Det bor veldig mange innflyttere her som ikke liker byen vår og syntes den er stygg, og av en eller annen grunn har sånne fremmedelementer (nei, jeg mener ikke fremmedkulturelle for

de som tolket det dit hen) en lei tendens til å spre dritt og det smitter etter hvert over på andre! Se på Bergen. De har så stor forkjærlighet til byen sin at hadde det vært opp til dem selv hadde det vært en selvstendig stat! Det hadde vært deilig om vi hadde hatt det samme her i Oslo. Men apropos fremmedkulturelle, eller utlendinger generelt, også de som ikke kommer fra andre siden av jorden, men kanskje bare grensen. Det er mye svensker her i byen. De må det vel kunne gå an å få med seg på kamp. Det jobber veldig mange svensker i byggebransjen, der jobber det også mange klansmenn. Det jobber mange arabere i OsloTaxi, der jobber det også mange engafolk! Få med dere kollegene deres på kamp, være det seg fotball, håkki, basket eller samma faen! Dra dem med! Sug tak i den nærmeste nordlendingen du finner på arbeidsplassen din og fortell ham av all hjertens lynhat alt du liker og ikke liker med klubben vår, får ham til å innse at han nå er en oslokar, ikke nordlending! Ta tak i kameratene i klassen din, de som stort

sett henger på Oslo City, dra dem med på vålerengakamp! Poenget er at vi må få folk flest til å skjønne at Enga ikke bare er for sånne psykopater som oss, det er for ALLE!! Få tak i en engelskmann som savner Premier League og fortell ham om kulturen i og rundt VIF. Det er faktisk vår oppgave, sammen med markedsavdelingen i klubben å få folk til å gå på kamp!

Etter at jeg skjønte at klubben var for alle og ble klansmann (-98) har jeg vervet 5 (snart 6) nye klansmenn/kvinner! De er nå (nesten, jeg er litt ekstrem) like sprø som meg. Bruk nå vinteren til å snakke høl i huet på dine nærmeste, dra dem med på håkki eller basket, om man liker det. Poenget er å prøve å få folk til å få en klubbfølelse, og da kommer automatisk (via massesuggesjon på bohemen og på tribunen) også byfølelsen. Den eneste grunnen til at jeg ikke har flytta til Spania eller USA for lenge siden, er Vålerenga og de følelsene for byen min Enga har gitt meg. Jeg er kjempeglad i byen min, og jeg syntes det er den vakreste byen i hele verden! Den er mitt hjem. Det er her, i Oslo jeg hører hjemme!

Glenn Z. - Osloborger!

Kjære klansmenn og klanskvinner

Jeg er stolt av å være medlem av en slik stor familie. Jeg er en av mange som gråt under cupfinalen, selv om det ikke var en kjempekamp. Jeg har opplevd mye gjennom den tiden jeg har vært medlem. Jeg har fått mange venner og selvfølgelig noen episoder jeg kunne ha unngått. Men jeg føler flere ganger at jeg er blitt passet på av mine venner i Klanen. Den turen til London for noen år siden var den beste klansturen noen sinne og kanskje mest slitsomme :) Første gang jeg noen sinne var på kamp var da jeg spilte håndball i Enga og dem tok meg med. Jeg har alltid likt fotball, men aldri tenkt på å dra på kamp med Vålenga. Det var som et rush da jeg

kom på Bislett og så laget løpe ut. Jeg så at det var skikkelige supportere som stod rundt meg, og de hadde en felles lidenskap, nemlig Vålenga Fotball! Dette var det morsomste jeg hadde vært med på, og siden har jeg vært med. Jeg har sett mye siden en gang, både opturer og nedturer. Jeg blir i dag oppgitt av mennesker som ikke skjønner hvorfor man er så engasjert. Da sier jeg bare at det lidenskap. Jeg husker godt Enga rykka ned og jeg ble så lei meg. Stod der sammen med mange andre å gråt i regnet. Trodde faktisk at dem skulle klare seg. Tenkte aldri at det skulle påvirke humøret så mye. Men gleden ble enda større da de rykka opp igjen. Jeg kan ikke beskrive mine følelser i de stunder det er Enga som spiller, det er noe spesielt og det føles godt. Det er i Klanen som i en riktig vennegjeng, man føler man er tilstede. Tenk at 6000 skal ha samme lidenskap og føle nesten det samme på samme tidspunkt. Det er sant at det er en religion, for man føler en tilhørighet. Jeg er bare stolt av dere. forsett slik:)

vennlig hilsen Snurre

Honnør til Klanen

Etter å ha fulgt norsk idrett i alle år, mener vi å være i stand til å vurdere betydningen av Klanens uforbeholdene engasjement for Vålerenga Fotball- og vi er stolte av vårt medlemskap! Pensjonister som vi er, føler vi oss dessverre litt for utgått på dato til å stå på Vestbredden på Ullevaal. Men gløden for Vålerenga Fotball er like stor hos oss, der vi sitter på Tippetribunen! Og vi har gleden av å ha dere midt i mot, med trøkket det gir. Vi fryser på ryggen (og synger med!) når "Klanen-koret" fremfører "Vålerenga Kjerke"- det låter kjempebra!

Alle hjemmekamper er en feststund, med sine faste ritualer, som "flaggguttene", tifo, speakeren og ikke minst Klanens entusiasme! Vi også gleder oss og lider med laget, avhengig av resultat, men Vålerenga Fotball er alltid klubben i våre hjerter.

Så takk til Klanen, og alle ildsjeler, som bidrar til å gjøre våre kamper til en fest, som vi alltid gleder oss til!

Hilsen Turid og Knut D. Johnsen

To stangs flagg funnet på klanskontoret etter Cupfinalen. Stor takk til den/de som laget denne. Den kan hentes på Bohemen, hvis ikke er den uansett i gode hender og vil bli brukt av tifogruppa.

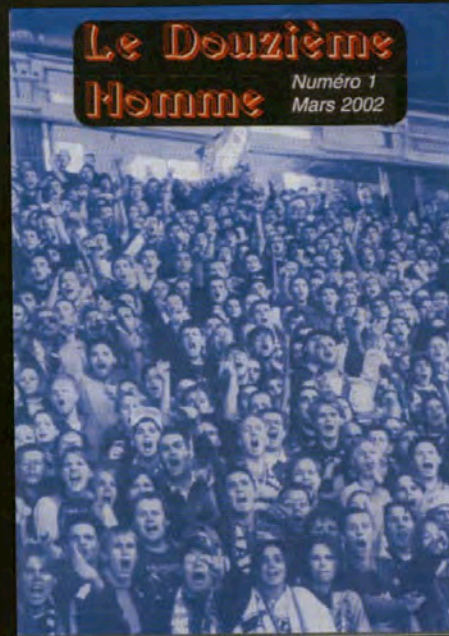
Hva skjer... i Europa

Fanziner, fanziner, fanziner, i en fanzine er det som regel en linje eller to om andre blekker. Lenge siden vi har skrevet om fanzineutvalget i Sjappa, så nå får dere en oppdatering. Denne gang har vi gitt plass til Supporters, Fan's Magazine, Erlebnis Fussball og Le Douzieme Homme. Alle er skrevet på språk undertegnede ikke kan og alle kan kjøpes i Vålerenga Sjappa.

Fanzinescenen har skrumpet kraftig inn i Norge og Sverige de to siste sesongene, faktisk har vi ingen fanziner igjen snart. Vi har 30 lag i vårt lands to øverste divisjoner, til alle disse lagene har det i år vært dedikert kun 5 fanziner og en håndfull medlemsblader. Da blir det ikke mye å fylle stativene i Sjappa med. Vi har derfor tatt inn en del fanziner fra andre land. Felles

for disse fanzinene er at de er nøytrale og fokuserer på tifo og fanskultur. Med andre ord er de spekket med fargebilder fra hele Europa. Har du noen glosser fransk, tysk eller italiensk som ballast er det en fordel, har du det ikke forteller som sagt et bilde mer enn tusen ord. Selve bibelen når det gjelder tifo er italienske SuperTifo, en fanzine på over 100 sider proppfull av bilder, dessverre har vi problemer med å få inn denne til Sjappa. SuperTifo kommer ut hver 14 dag og vil bli å finne sporadisk i Sjappa når noen av våre kontakter i Europa tar seg bryet med å sende en bunke, som regel sammen med en av de fanzinene vi allerede fører.

EngaTifo har, og vil fortsette med å sende bilder av Klanen til disse fanzinene. Le

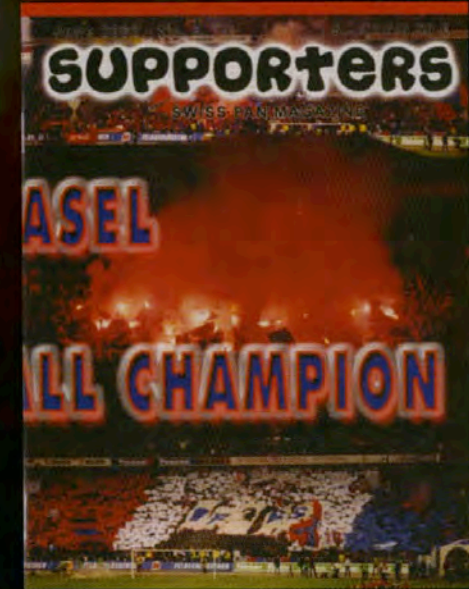

Douzieme Homme har en 4 siders sak om Klanen i nummer 4, mens Erlebnis Fussball visstnok skal ha flere sider om det norske supportermiljøet i sin første utgave etter vinterpausen i Bundesliga. Bilder og noen linjer om den norske cupfinalen kommer på trykk hos en eller flere av fanzinene i løpet av vinteren. Disse utenlandske nøytrale fanzinene kan ikke sammenlignes med det vi er vant med av norske fanziner. Her får dere som regel servert 64 sider i farger, mye bra stoff for dem som kan språket på kontinentet (har jeg blitt fortalt) og bilder, en mengde tifobilder for dem som vil se hva som skjer på tifofronten i Europa.

Vi vil utvide utvalget så langt vi finner fanziner/blader av interesse, og som er villig til å sende oss 15 – 30 ex, er foreløpig ikke markert for å ta inn flere, og en del fanziner som f. eks SuperTifo synes det blir i minste laget. Har noen av våre lesere forslag til fanziner vi skal ta inn? Send en e-post til: ar@klanen.no eller mikkell@klanen.no så skal vi se hva vi kan gjøre. Fanzinene koster vanligvis 3 Euro, men vi har vært nødt til å sette prisen til 30,- og 35,- for å dekke porto og utgifter til valutaveksling/betaling. Sjappa tjener ingen ting på fanzinesalget, blir det noe overskudd bruker vi det til å kjøpe inn nye fanziner. Foreløpig er det et

underskuddsforetagende, men vi synes det er vært det. Ingen andre steder i Norge kan man kjøpe slike blader, da får vi ta jobben. Vi har begynt å opparbeide en fast kundekrets blant tifo og fanzineinteresserte hos andre supporterklubber, blant annet har vi en trønder bosatt i Oslo som tar med seg en bunke fanziner hver gang han reiser hjem til Nidaros og hjelper oss med å få solgt disse hos Kjernen. Takk til Sjappa for at dere stiller opp.

Jørund og Mikkell

Bilder av Klanen har begynt å dukke opp i utenlandske fanziner. Oppslaget til høyre er hentet fra en fransk fanzine. På coveret til venstre er det brukt et bilde fra Bislett 97. Bilder fra Cupfinalen vil bli å finne i flere fanziner på nyåret.

Continental Cup 2002 - Belfast 22.-24. November

Vårt kjære hockeylag fikk i år æren av å reise til Nord-Irland for å kjempe om en plass i finalen i europacupen. Som de fleste sikkert har fått med seg, lyktes de ikke særlig bra. Men makan til vellykket tur for oss supportere! En gjeng på 32 stk startet fra Oslo torsdag formiddag. Vi mellomlandet i Glasgow hvor vi fikk noen timer å slå i hjel, og som de anstendige gutter og piker vi er, ble de tilbrakt på pub. Det var derfor en særdeles blid og utadvent gjeng som endelig ankom Belfast i 23-tida. Hotellet lå litt sør i byen, og var knallfint! De fleste tok en kvelden ganske tidlig, mens andre holdt seg våkne hele natta. Det bar de preg av dagen etter..

Fredag hadde Vålerenga senkamp, så vi benyttet dagen til å se oss litt rundt. Var blant annet i East Belfast, og det gjorde inntrykk! Utbomba leiligheter og veggmalierier fortalte sitt, det ulmer under overflaten der.. Utpå kvelden snakket jeg med en fyr som var fra østkanten, og han kunne fortelle at det (som så mange andre steder) er et fåtall som holder liv i konfliktene. Men for å sette det litt i perspektiv; førstemann som ser noen tukle med veggmaleriene har stående ordre om å skyte dem i kneet som en advarsel. I sentrum virket det fredelig, men den Vålerenga-blå fargen holdt vi litt i bakgrunnen fordi den lett kan oppfattes som sympati overfor den protestantiske

siden. For øvrig har hotellet spillerne bodde på blitt bomba over 30 ganger siden det ble bygd, og som Kjakan sa; du ler ikke under bombekurset på hotellet når du har det i bakhodet..

I løpet av dagen kom det flere Vålerenga

supportere til byen, tipper vi var 60-70 stk, uten diverse sponsorer. The Odyssey var stedet alt skulle foregå, et enormt bygg med blant annet ishall. Den hadde visstnok kosta 100 mill pund da den ble bygget for et par år siden, og den er verdt hver penny. Sinnsykt fin! Selve kampen mot Belfast Giants ble på forhånd omtalt som en "finale", vinneren var venta å gå videre til finalen i Lugano. Det viste seg i ettertid å stemme. Noe vi ikke hadde gjetta, var at vi ville rule i stolleken. Takket være røslige medhjelpere vant Marianne D, og premien viste seg å være utdeling av pris til Vålerengas beste spiller. Jenta hadde jugd som besatt for sin kjære #35 Atle på telefonen, så han trodde hun var hjemme

i Oslo. Han ble ganske overraska da hun spaserte bort på isen til ham med premien, men ikke mer enn Giants-spillerne ble da de to klinte til med et saftig kyss. Tipper de ble ganske skuffa da de så gubben som kom med premien til dem.

Etter kampen var det bort på Hard Rock Café for å glemme våre sorger. Karaoke er en fantastisk medisin, bare man ikke tar det for seriøst (hei T!). Anders sikret med sitt strippeshow oppdrag i hele Nord-Irland (i Østerrike også?!). Det var en veldig god tone supporterne imellom, og den blodharry stilen til div. østerrikere var litt artig (skjerf i beltet og flagg på ryggen = ikke kult!). For øvrig var det bare vi som ikke brukte trommer på tribunen, noe som gjorde jobben på tribuna litt vanskelig til tider. Pluss at skallebank og frenetisk tromming er en dårlig kombinasjon.

Lørdag hadde Vålerenga tidlig kamp. Et par av oss gikk til fots, og det viste seg at byen var litt større enn vi trodde. Men irene er et hjelpsomt folk, så vi kom da fram til slutt. Andre var på en lokal pub i nærheten av arenaen, og fikk spandert runder da det kom fra en av gutta at irene er mye mer hyggelige enn engelskmenn. De rakk kampen så vidt de også. I det hele tatt ble vi godt mottatt overallt, men Hard Rock ble vårt sted. Muligens fordi det lå i samme bygg som hallen, uten at jeg påstår vi er late! Etter nok et tap, dro de tøffe gutta og jentene dit igjen. Etter hvert kom mange

av spillerne dit også. Selv var jeg litt på furter'n, siden jeg vet at de kan så mye bedre. Men shit happens, som det så fint heter. Siden alkoholservingen stenger kl.01 de fleste steder, ble en bule nede i sentrum neste stopp. Skikkelig klassested.. Andre holdt seg på hotellet, hvor betjening og gjester var blitt go`venner. Det var litt støy der den første natta, noe som ikke var

så populært. Men Morten B. ordna opp, han er litt vanskelig å si imot. Etter det gikk alt smertefritt.

På søndag hadde tydeligvis spillerne våknet opp sugne på revansj. De slo som kjent Rouen ganske greit, og man kan bare lure på hvorfor de hadde spart å på kruttet helt til da. Da kampen og de obligatoriske straffeslagene var gjennomført, fikk 10-15 av supporterne fra lagene gå ut på isen og takke spilleren for kampen. Det vil si, vi gikk ikke, men kjørte selvfølgelig anal. Så gikk vi bort og takket de som sto igjen på tribunen. Da den siste kampen var ferdigspilt, innfant alle gutta seg på

Hard Rock. Unntatt Joke Backlund, som ville kjøre til Oslo, og trengte tida for å nå Stjernen-kampen på tirsdag. Frode ofra drakten sin, så nå står den i baren med autografer fra både spillere og fans. Utpå kvelden kom diverse mer eller mindre tvilsomme hyllester med nykomponerte sanger til alle spillerne, men moro var det! Bussen skulle gå kl.0500 fra hotellet mandag morgen, men det bekymra oss ikke der og da. Tilslutt var det bare oss og de ansatte igjen, og noen fikk det til og med for seg at de skulle ta med dørvaktene til Oslo (Frankie goes to Norway?). Ikke rart de ble glad i oss, hele gjengen kan sikkert pensjonere seg og leve på renteinntektene av omsetningen den helga.

Undertegnede hadde gleden(?) av å få se gutta sine moves på dansegulvet da vi fortsatte på nattklubb. Til og med Bjørge forvillia seg utpå tilslutt, mens Ricky må være stor fan av sin navnebror med etternavn Martin. Klokka 03. var det på tide å få pakket ned saker og ting før avreise. De fleste holdt seg våkne hele natta, mens en av dem som la seg først våkna da resten av oss var på flyplassen. Hjelper ikke med telefonvekking når man må ristes til liv. Han kom med han også, nå var det bare noen endeløse timer til hjemkomst. Returen kan forbigås i stillhet, alle var slitne og trøtte, men lykkelige etter en fin tur! Det eneste som skjedde på smøring av Ronny Deila på flyet fra Glasgow, men i skrivende stund vet jeg ikke om vi lyktes. Han var ikke direkte motvillig hvertfall.

Jeg vet det er mange historier jeg ikke har fått med, men de kan vi jo dra rundt bardisken på Bohemen, ikke sant?! Takk alle sammen for en kul tur, håper det ikke blir lenge til neste gang!! We are all ice-hockey fans!

St. Kristin

Din Cupfinale

Du var på cupfinalen, selvfølgelig var du det, kunne ikke gå glipp av den kampen nei, ingen ekte supportere kunne vel det? Som medlem av Klanen var du så heldig at du lett kunne spasere inn i Sjappa for å hente deg en velfortjent billett til årets begivenhet i norsk fotball. Fine og lyse lokaler forresten, tenkte du vel, etter å ha traska det drøye kvarteret opp fra Storgata 51, for det var jo der Sjappa pleide å ligge i gamle dager, i hvert fall i 97 som var den siste gangen du besøkte VIFs butikk.

Plasser oppe eller nede?

Gi meg plasser der hvor de skikkelige supporterne sitter, det er der det skjer.

Supporterutstyr?

Trenger ikke.

Det gamle skjerfet fra den gangen lå jo fremdeles nederst i en av skuffene i gangen, men skitt au, det fikk duge, 120 kroner til skjerf hvert 5 år blir penger det og han derre Bodd spytter vel fremdeles inn såpass inn i klubbkassa at økonomien sannsynligvis fortsatt er både sunn og strålende.

Riktignok var du på hjemmekampen mot Rosenborg tidligere i denne sesongen, men da var det jobben som betalte og så mye godt dere fikk å spise a gitt! Jeg simpelthen elsker Vålerenga og Klanen og alt det der. Greit å være ihuga supporter, men å bruke tid og penger på å lide seg gjennom kamper mot lag som Moss, Bryne og Sogndal, nei det kunne ikke ha falt deg inn, dessuten hadde kjerringa blitt passe forbanna hvis du hadde foreslått at dere hadde dratt hjem fra hytta en time tidligere, nei så dum er du selvsagt ikke. Du glemmer aldri den høstdagen for 2 år siden da du for første gang

stod på Vestbredden sammen med resten av gærningene i Klanen. Det var både morsomt og skremmende på en gang og du fant egentlig ut at dette ikke var noe for deg, i hvert fall ikke sånn til vanlig. Hadde egentlig ikke lyst, men etter fem glass rødvin ga du rett og slett fæen. Greit å slumme ned en gang i året.

Men nå, nå var det tross alt snakk om cupfinale og da stilte ting seg annerledes. Selv Kongen går på cupfinaler så da sier det seg selv at det er en godkjent greie. Du fikk billetter midt i Klanen, ja du krevde nesten det, rett bak mål, sangene kunne du ikke, men huska vagt den derre øl og vold som du også hadde hørt i 97. Litt på kanten kanskje, men det må da lov å være litt sprø sånn hvert femte år, eller hva?

Kona er også medlem, men det passa dårlig for henne med fotballkamp så seint på høsten så du tok med deg en onkel fra Mo i Rana i stedet, ja gamle Frøystein sklei rett inn på konas billett han. Morø med en Oslostur. Etter kampen var du lykkeligere enn noensinne. Vålerenga hadde vunnet, Onkel Frøystein hadde storkost seg, setene var kanskje litt harde, men sitteunderlagene kona sendte med dere kom til god nytte.

Seieren er vår!

Det er herlig å være medlem i Klanen. Være en del av et nesten religiøst felleskap. Være litt sprø og gææ'rn. I hvert fall en gang hvert femte år.

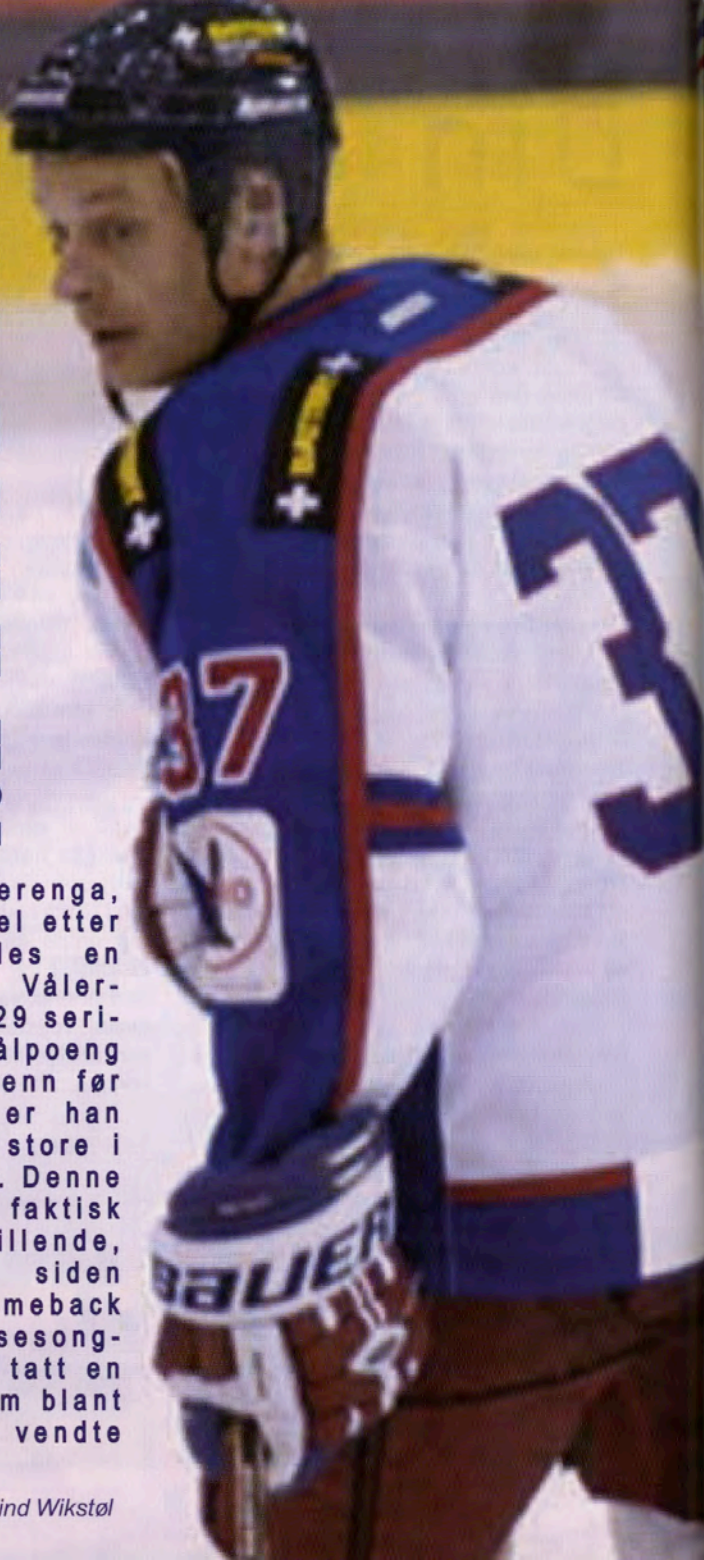
Kjell G.

Sesongkort er tingen,
ring Sjappa: 23310170

OOH AAH, MARIUS RATH

Nr. 37 hos Vålerenga, Marius Rath, må vel etter hvert kunne kalles en levende legende i Vålerengadrakta. Med 429 seriekamper og 406 målpoeng for St. Halvards menn før denne sesongen, er han en av de virkelig store i VIFs historiebøker. Denne sesongen kan vi faktisk kalle han en spillende, levende legende, siden han har gjort comeback som nr. 37, etter 3 sesongers fravær. Vi har tatt en prat med Marius om blant annet hvorfor han vendte tilbake.

Marius Rath intervjuet av Øivind Wikstøl

Hvordan synes du det har gått å komme tilbake til hockey på toppnivå?

Det er jo litt av en overgang, men jeg synes det begynner å gå seg til. Det tok noen uker å børste av seg den verste rusta. Jeg har holdt meg i god form hele veien, men har ikke spilt hockey på tre år, og det er klart at det merkes. Jeg synes det er vanskelig å sammenligne hvor bra jeg er kontra før jeg la opp, men det er vel sånn noenlunde likt.

Kan du merke noen nivåforandring på eliteserien nå, sammenlignet med for 3-4 år siden?

Nei, det tror jeg blir omtrent det samme.

Hvorfor fikk du lyst til å satse på hockey igjen?

Jeg fikk lyst igjen når sjansen bød seg. Jeg har jo holdt kontakten både med en del av spillerne og folk i klubben ellers. Det var dem som tok kontakt og spurte om jeg kunne tenke meg å komme tilbake. Det var inspirerende å gjøre et forsøk. Det telte også med at klubben satser på en litt annen måte nå, ved at de prøver å kutte ned på antall utlendinger. Det kommer delvis av at man må spare litt penger. Da synes dem vel det var verdt å børste støv av en gammel krok, heller enn å satse på en middels utlending. Og det tror jeg er en fornuftig tanke.

Hvorfor ga du deg egentlig den gangen for 3 år siden?

Vel, det var i hvert fall ikke egentlig fordi jeg var lei eller noe sånt. Men jeg var vel litt fornøyd med det jeg hadde gjort på isen, og det var andre ting som ble viktigere. Både familie, og ikke minst det at jeg begynte i ny jobb som brannmann. Det var mye kursing og opplæring i starten, og da var det vanskelig å være mye borte fra jobben. Nå går det greiere å kombinere jobb med hockey igjen. Jeg jobber fortsatt full tid, men som regel er ikke det noe problem. Bortsett fra noen ganger, sånn som natta før første bonusrunde mot Frisk.

Da var vi på utrykning stort sett hele tida, og det det bli litt tøft.

Hvor mange sesonger ser du for deg i Vålerenga-drakta denne gangen?

Nei, det vet jeg ærlig talt ikke. Jeg tar en sesong av gangen, og har bare kontrakt for denne sesongen. Det tror jeg best for begge parter. Jeg kommer til å telle opp etter sesongen. Hvis jeg og klubben mener at jeg har noe å bidra med, så ser jeg ikke bort i fra at det kan bli flere sesonger.

Dere har fått en knallstart på sesongen. Hvorfor er dere så gode akkurat nå?

Det er riktig som du sier, vi har gjort det veldig bra så langt. Først og fremst, så har vi et bra mannskap. Det er det viktigste. Vi har en veldig fin "go" og høy moral i laget. Vi har til nå klart å være 100% fokusert hele tida, og det er viktig. Alle lag vi møter gir 110%, det er prestisje å slå oss. Den dagen vi ikke klarer å holde fokus kommer smellen. Men så langt har vi vært flinke.

Merker du noen store forskjeller på Petter Thoresen som trener kontra Roy Johansen?

Det er jo to forskjellige personer, så noe forskjell er det, men ikke så mye av betydning. Det er så lenge siden jeg spilte under Roy at det husker jeg lite av nå, vet du! Neida, begge to er norske, kommer fra det samme miljøet og den samme generasjonen. Det viktigste for meg er at det er en trener som kjenner miljøet og skjønner spillerne. Sånn sett synes jeg det passer meg best med en norsk trener. Vi har et fint miljø i klubben nå, med mange lokale både spillere og trener som kjenner hverandre godt. Vi har høy kvalitet på treningene våre, akkurat så hardt som det må være for å henge med i toppen.

Du var veldig ung når du debuterte på A-laget. Tror du det er vanskeligere for unge spillere å komme seg opp nå?

Jeg var nok litt heldig i og med at

vi var en veldig bra generasjon unge spillere den gangen. Samtidig var det et generasjonsskifte i klubben. Jeg vet ikke om det er vanskeligere for talentene nå. Kanskje har det blitt tøffere, fordi klubben handler flere spillere utenfra enn før. Nå er det jo kutta ned på antall utlendinger, men det kjøpes jo også spillere fra norske klubber. Men klubben har et klart mål om å hele tida få opp egne juniorer.

Det virker som om unger i dag tilbringer mindre tid på løkka enn det vi gjorde for 15-20 år siden. Hva tror du det betyr?

Ja, det er helt klart at det er mye mindre spill på løkka nå enn før. Mye har forandret seg, selv om det ikke er SÅ lenge siden. Det er vel så mye annet som lokker nå for tida. Samtidig er det jo også mye mindre is nå enn det var. Jeg vet ikke hva det betyr, men det er klart at er du villig til å stå ute og fryse hver ettermiddag og leke med pucken, så har du en gyllen mulighet til å få litt ekstra teknikk.

Synes du det er like gøy å spille nå som før?

Ja, særlig nå etter at jeg gjorde comeback. Jeg føler meg litt som en 16-åring igjen. Det er herlig.

Hvem er den beste spilleren du noen gang har spilt sammen med?

Det sier seg nesten selv. Trenger vel ikke nevne navn en gang. Men det er

ikke tilfeldig at det er akkurat han som gjør suksess i NHL, for å si det sånn.

Tenkte du noen gang selv på å dra ut for å spille hockey?

Nei, jeg har ikke tenkt mye på det. Det var egentlig aldri særlig aktuelt. Men Shampo har jo vist at det er mulig for norske spillere å lykkes. Nå har vi jo folk med suksess både i Sverige og Tyskland også, og et par unggutter på vei opp på andre sida av Atlanteren. Det er mye bra spillere i Norge, og det er viktig for norsk hockey at den del kommer seg ut.

Til slutt, Marius. Hvordan går det til slutt i årets sesong?

Her hjemme er det bare en ting som gjelder. Allikevel er det viktig å ikke ta av nå, selv om det har gått bra så langt. Det er ikke lov å begynne å tro at vi allerede har seriegullet i boks. Mye kan skje på veien, og holder vi ikke fokus, kommer smellene fortere enn man aner. Når det gjelder Continental Cup så vet jeg egentlig ikke så mye om de laga vi møter. Det pleier å være bra nivå, men ikke verre enn at vi skal ha en sjanse på å gå videre.

Vi takker Marius Rath, og ønsker ham lykke til med resten av sesongen. Med god uttelling kan Marius gå forbi selveste Roy Johansen på alle tiders poengstatistikk. 36 poeng manglet før sesongen, i skrivende stund mangler han 28. Da er det bare Arne Billkvam igjen, men dit kreves det nok enda et par sesonger.

Ny Vålerenga buss

Bonusrunde i ishockey lørdag 28. desember i Trondheim. Turen koster 500,- pr. person. Minimum 20 påmeldte. Bussen går 03.00 natt til lørdag fra Bohemen. Informasjon og påmelding til Glenn på tlf: 90531024 eller e-post: e-waal@online.no

Konkurransen: Årets arbeidsplass 2003!

Det har ikke vært så mange konkurranser etc. i Klanens regi de siste åra, annet enn loddosalget da hvorunder loddgruppa har gjort en fantastisk og meget viktig innsats for Klanen. Dette må vi selvfølgelig endre på!

Ergo ser konkurransen "Årets arbeidsplass 2003" dagens lys! Vi bryr oss selvfølgelig ikke noe som helst om hvordan arbeidsgiveren din behandler deg, lønner deg, bestikker deg eller whatever. Nei, her gjelder det å stadfeste, markere revir om man vil, ovenfor arbeidsplassen (ekle forvirra kolleger med psyke sympatier) ens egen totale Vålerenga-engasjement. Ergo utsmykning av arbeidsplassen! Skjerf, flagg, gensere, drakter, t-skjorter, luer eller andre remedier. Kun fantasien setter grenser! Og hvis sjefen eller kollegaene begynner å syte er det bare å trekke frem "Du koddet ikke ustraffa med Vålerenga!" eller "Pass deg, jeg har 7000 meningsfeller i ryggen!".

Det vanker to premier i konkurransen. Vinneren får et gavekort fra Sjappa på kr. 1.000,-. Det vanker også en hemmelig trøstepremie for den som sender inn den beste (eller verste) historien om trøbbel som oppstod med sjefen/kolleger/kunder under/etter utsmykningen. En jury bestående av Jørund Smedhus samt én fotballspiller og én ishockeyspiller, selvfølgelig fra A-lagene til Vålerenga, kårer vinnerne. Vinnerne presenteres i neste nummer av Klansropet (april 2003)

sammen med et utvalg av runner-ups. Om mulig presenterer vi alle innsendte bidrag på www.klanen.no.

Innsendingsfrist er 1. mars 2003. Utsmykningen må dokumenteres med bilder (ikke video!), gjerne fra flere vinkler, og man kan sende inn bidragene slik: E-post: ap2003@klanen.no - man får en bekreftelse på at bidraget er mottatt, men dette skjer manuelt så ikke forvent svar med én gang. Vanlig post: Klanen, Arbeidergata 2, N-0159 Oslo. Merk konvolutten "Årets arbeidsplass 2003". Send papirkopier av bilder, ikke disketter!

Spørsmål vedrørende konkurransen kan sendes til atle@klanen.no eller hakkes inn i Klanens debattforum på www.klanen.no. Så er det bare å la kreativiteten hagle, lykke til, måtte den vakreste arbeidsplass vinne! ...og måtte den ondeste sjef/kollega/kunde bli uthengt til spott og spe for alle som elsker Vålerenga!

Atle

Sjappas jokere kan bli nøkkelen til suksess

Sporveisbussenes turbiler

Ut på tur med førsteklasses fullturistbusser.
Årelang erfaring på reiser i inn- og utland borger for sikkerhet, kvalitet og service av ypperste klasse.

- PRIVATE/BEDRIFTER
- SELSKAP/FORENINGER
- PENJONISTTURER
- KOMPLETTE PAKKETURER
- BRYLLUP
- EVENTS
- SKOLETURER
- SKITURER

Ta kontakt med oss for en turprat!

Tlf. 22 08 43 48 Fax. 22 08 43 14

E-mail: turbil@sporveisbussene.no

www.sporveisbussene.no

BRUK EN MESTER

Vi er Oslo Politiets eneste leverandør
av glass og sikring

Tlf.: 23 23 15 00

LL Leif Larsen

NÅR UHELLET ER UTE

Obs! Klansmedlemmer - spør etter rabatt!

Leif Larsens Glass- og snekkerservice as - Tlf. 23 23 15 00 Fax. 23 23 15 08/9

Besøksadresse: Marstrandgt. 7, 0566 Oslo Postadresse: Postboks 309, 1471 Lørenskog

E-mail: robert.larsen@leiflarsen.no / bjorn.nygaard@leiflarsen.no

GLASSARBEID • ALUMINIUMSFASADER • DØRER • VINDUER

Det store cupfinaleforspillet

Det var mandag, vi hadde slått Ålesund for to dager siden og vi var i cupfinalen. Ukene før hadde vi for en gangs skyld vært føre var. Designet til skjert, flagg, genser, caps og pin til cupfinalen var allerede gjort ferdig og var sendt til produksjon. Neste punkt på agendaen var fest. De heldige sjeler som fikk med seg festen før og etter finalen i 97 husker vel den vanvittige opplevelsen vi da hadde på Rockefeller. Vi ville selvsagt ha en tilsvarende opplevelse i år. Da capo, da capo. Rockefeller igjen tenkte vi, og ganske riktig, de hadde holdt av lørdagen i cupfinalehelga til oss, og muligheten for å få søndagen var stor. Dette var som sagt mandag, og det eneste vi ikke ble enige om var hvor stort enkeltbeløp vi skulle betale for å leie Rockefeller. De mente mellom 20 og 30 tusen, vi mente 0. Vi visste nemlig omtrent hva det ble omsatt for i 97. Selv om vi ikke ble enige om leiesummen hadde vi dialog med dem hele uka. Vi var så sikre på å få Rockefeller at vi leide inn Krohn & co (Raga Rockers) på onsdagen, hvor ett av argumentene for at de skulle spille for oss var at vi hadde leid nettopp der. På fredag ettermiddag ringte de igjen fra Rockefeller for å fortelle oss at de visstnok hadde oversett en liten detalj; De var visstnok booket lørdag 2. november. Det viste seg snart at Odd-Grenland skulle være der dagen før cupfinalen. Hvordan dette kunne ha seg er et mysterium, men uansett hjalp ikke dette oss mye. En uke hadde gått, og vi sto uten et lokalt til festen vår, og Rockefeller regjerte plutselig øverst på vår hatliste.

Alle steder i sentrum med litt størrelse ble nå kontaktet, men alle steder var allerede

booket. Gode råd var dyre, hva nå??? Det var da ideen om telt dukket opp. Telt på Rådhusplassen? For å si det rett ut; Dersom noen foreslår at du vel kan arrangere en fest i et telt på Rådhusplassen, da bør vedkommende kjøles og settes i offentlig gapestokk i en uke. Det er kort og godt en vanvittig jobb. Man må innom offentlige instanser man ikke ante fantes. Hvem kunne for eksempel vite at Sentrum Politikammer skal ha over 32 000.- for å sitte utenfor et telt i åtte timer? Det, og MYE mer fant vi ut i løpet av noen ukers jobb. Vi fant tidlig ut at å arrangere en fest som dette for en kveld, det kan ikke stå seg økonomisk. Hva gjør man så hvis man allikevel er fast bestemt på at det skal gjennomføres? Heldigvis har Vålerenga en generalsponsor som heter Hafslund, og heldigvis så vet Hafslund å verdsette Klanen. Det trengtes kun en telefon til Hafslund for å få en pengegave som gjorde det mulig å gjennomføre festen. Vi bøyer oss i støvet for den støtten. Når vi først er inne på hvem som fortjener en takk, så er det spesielt fire som utmerket seg: Pål Tidemann i Radio Tango, Christian Skøyen, Mini på Last Train og Mona Halvorsen gjorde alle på sitt vis at festen lot seg gjennomføre.

Hvorfor ble det arrangert en fest på Rådhusplassen når det uansett var fest i Valhall? Det spørsmålet fikk vi mange ganger. Vi mente vi måtte markere oss i sentrum under cupfinalehelgen. Spesielt på lørdag mente vi dette var avgjørende. Det er viktig å farge sentrum i klubbens farger på en slik anledning. Dessuten har vi etter hvert blitt så store at det er umulig

å lage en fest som er tilpasset alle. Vi viste i år at det var rom for to svært ulike fester, begge med godt besøk.

Hva var så vår lærdom etter teltarrangementet? Vi skulle åpnet tidligere, ikke 18.00 men 15.00. Vi skulle hatt tre, ikke fem musikkalternativer. Det skulle ikke vært så høy musikk, og vi skulle hatt mer varme i teltet. Ellers synes vi det fungerte bra, og vi håper alle de som var innom hadde en hyggelig kveld. Søndagen ble uansett hyggelig for alle i blått og rødt.

Germ.

Layoutansvarlig vil si at jeg ble gledelig overasket og angret ikke et sekund på at jeg tok turen ned til Rådhusplassen. Siden jeg ikke lenger sitter i klanens styre ante jeg ingen ting om opplegget. Derfor var det deilig å bare rusle ned fra Bohemen og få en fest servert uten den vanlige dugnadsjobbinga. Synes teltet var smakfullt pynta med Vålerenga bannere, ølet kom raskt på disken, banda spilte rock'n roll som fikk meg til å lee på høyrebeinet og dasskøen var kort på grunn av et rikelig oppbud av dasser. Takk til Gjermund og alle dere andre som gjorde at kvelden ble særdeles vellykket for mitt vedkommende.

VÅLERENGA

Bydel og idrettsforening

Vålerenga Historielag ga ut boken "VÅLERENGA -bydel med sjel" i november 2002, og til Vålerengens Idrettsforening sitt 90 års jubileum 29.07.03 kommer boken om VIF "Fra Sotahjørnet til Bohemen." VIF boken er et samarbeidsprosjekt mellom Vålerenga Historielag og Vålerengens Idrettsforening.

Begge bøkene blir praktbøker fra Orion Forlag kr. 399,- (ib)

I mars 1929 dro den daværende kronprins Olav med sin utkårede Märtha over Galgeberg i åpen vogn. Da ropte en tilskuer: "Du kan føle'rei trygg på Vålerenga". Olav reiste seg i vogna og hilste. Sånn er det bare og det sier mye om stedet.

Dette er boka om sjela på Vålerenga. Åpenhjertig, uhøytidelig og humoristisk fortalt med sjarm av dem som bodde der (under og like etter krigen). Bydelen som har hatt kameratskapet, idretten og

dialekten som sitt varemerke og er landskjent også utenfor landets grenser. Med frodige skildringer tas vi med rundt i bydelen gjennom smil og tårer, og får bekrefte at har man engang vært "vål'enggutt eller -jente", er man det for alltid.

Boka er full av bilder som tar oss med til hverdagslivet, butikken på hjørnet og til den trivelige trehusbebyggelsen. Vålerenga var ikke bydelen der palassene ble bygd, eller der hvor riksmålsfolket og nullskatteytera slo seg ned, og ingen på Vålerenga savna dem heller! Livet ble levd i enkelthet, ofte med bannord og en liten tår over tørsten. Ingen var bedre enn andre på Vålerenga. Var det noen som mista fotfeste, så var det alltid noen som rakte fram handa. Sjela er der ennå. Medlemmene i Vålerenga historielag, særlig og honnør til styret, har nå blankpussa minnene i 10 år. Fra tusenvis av dugnadstimer, gjennom historielagsmøter, fotoutstillinger og bydelsvandringar deles minnene, brikkene i det historiske puslespillet legges på nytt. Vålerenga tar ikke mye plass

i historiebøkene. Derfor har vi nå skrivi vår egen historie, fordi vi er stolte av både historia og bydelen vår. Og til Vålerengens Idrettsforenings 90 års jubileum i 2003 kommer vi ut med historien til VIF!

Det ække tvil, nå æ're kamp igjen, vi skal vinne alt på Ullevaal -, sånn lyder det i dag. Idretten har alltid spilt en stor rolle på Vålerenga. Men vi må ha det klart for oss at det er ikke alltid at VIF har vært det toneangivende. Arbeideridretten grodde opp på hvert gatehjørne og sto høyt i kurs. Bakgrunnen var at folk ville finne noe positivt i hverdagen, en flukt fra fattigdommen, fylla og en ellers traurig situasjon. Motivasjonen var framdeles samhold og konkurranse. Det en kunne konkurrere i uten å koste skjorta var idretter som kunne praktiseres blant folk flest og da var ikke valget vanskelig. Bryting og fotball ble de mest populære fordi de ikke krevde så mye av lokaliteter og var publikumsnære. Seinere utvikla klubbene seg og slo seg sammen til større enheter. Derfor oppsto VIF i 1913 og fikk etter hvert den største 'markedsandelen' i vårt distrikt.

Vålerenga, 5 desember 2002. Knut Roar Westbye og Bjørn Arild Gjerdalen

Klansropets red. kan bare konkludere med at høstens utgivelse sto i stil til våre forventninger, absolutt noe vi anbefaler klanens medlemmer. Vi gleder oss allerede til vårens høydepunkt på bokfronten, for

alle med VIF sympatier blir jubileumsboka i anledning klubbens 90 års dag virkelig noe å se fram til. Klanens historie er så vidt meg bekjent ført i pennen av Kjell G., en mann som ikke trenger en nærmere presentasjon for Klansropets lesere.

Jørund, 7 desember 2002

ALT I RØRARBEIDE

TANGA RØR^AS

Tlf. 67 06 10 95
www.tanga.no

Roar mob.: 90 10 57 40
Morten mob.: 90 10 57 70

Vi sakset følgende fra en webside dedikert Hertha Berlin Kjetil Rekdal har fremdeles et solid navn i tysk fotball (Wir gratulieren ganz herzlich unseren norwegischen Mitgliedern und Freunden:
Am 3. November siegte Vålerenga IF (Oslo) im norwegischen Pokalfinale durch ein Tor von Bjoern Arild Levernes mit 1:0 gegen Odd Grenland! Das Team von Spielertrainer Kjetil Rekdal qualifizierte sich damit als zweite Osloer Mannschaft (nach Lyn) für den nächsten UEFA-Pokal!)

REISEKLUBBEN

Så har Reiseklubben kommet seg gjennom sin andre sesong. Forholdsvis knirkefritt i forhold til jomfrusesongen, det skulle da bare mangle. Vi har nesten passert 120 mer eller mindre reiseglade medlemmer, men vi vil gjerne bli flere.

Hva er Reiseklubben?

Vi arrangerer ikke sydenturer for feite pensjonister fra Os, ei heller kjøtturer til Svinesund. Reiseklubben er Engas "groundhoppere". Her samler vi på fotballbaner, stadioner og potetjorder med gressvoller rundt, kjært barn har mange navn. What ever, så lenge vårt kjære Vål'enga spiller en offisiell serie- eller cupkamp, så regnes stedet det spilles, uansett hva slags standard det er på anlegget. Jo mer grisgrendt og øde, jo mer ettertraktet er det å få registret at nettopp du har vært der, mange av disse øde plassene vil vi mest sannsynligvis ikke besøke flere ganger i dette århundret (heldigvis). Her prater vi om en helt annen dimensjon enn frimerker og pins.

Da vi som kjent har spilt i forskjellige divisjoner de to siste åra, har liste over erobra baner allerede nådd 30. Med Øya 2 i Malvik, Trøndelag, som den kanskje mest "eksotiske". Hos www.klanen.no kan du finne mer info og påmeldingsskjema til Reiseklubben. Her finnes det også en maratontabell for Reiseklubbens medlemmer, kall det gjerne en liste over erobringer. Da hver bane kun kan registreres en gang, vil man som nytt medlem allerede i sin første sesong ta et kjempejafs på "gamle" medlemmer. Her er det bare å hive seg på. Tro meg, dette er en klubb som skal gå i evig tid.

Også neste sesong har vi en del godbiter å by på. Det blir blant annet en tur til Nordens Paris (les: Tromsø). Og ikke minst, Enga skal ut i Europa. Kan håpe på noen gunda lag de første rundene, før vi igjen herjer en engelsk bane. En tur til Spania hadde jo heller ikke vært å forakte. Skal selv bruke vinteren til å rengjøre reisetannbørsten for hjemmebrent og Statoilpølser, nå skal den få teften av hva kontinentet har å by på, klar til å dypes i Guinness, Ouzo eller andre lokale brygg. Europe, here we come!!! Da vil jeg ønske alle en god, antianglofil og valiumsfri fotballviale. Så møtes vi våryre og topp skjerpa når det drar seg til igjen. Baner skal "erobres, lokale vannhull skal tømmes og poenga skal bli med hjem til Oslo.

Reiseklubbens ærefulle "ti på topp" liste:

01 Hallvard Dyrland	29 baner
02 Frode Veie	28 "
Dag Petter Dyrset	28 "
Eiolf Røed	28 "
05 Mikkel Kjelstrup	26 "
06 Gjermund Nordtug	25 "
Cato Martinsen	25 "
Vidar Halvorsen	25 "
09 Stein Jerman	24 "
Rune Julsvik	24 "

Meld dere på, sjekk: www.klanen.no eller bruk postadressen på side 2. Merk konvolutten "Reiseklubben".

Rosenborg - Vålerenga 2002 1. omg.

Rosenborg - Vålerenga 2002 2. omg.

KALENDEREN

Følg med på våre hjemmesider for terminlistene i basket, hockey og fotball. Neste sesongs fotballkamper på tv var ikke fastsatt når Klansropet gikk i trykken, vær derfor oppmerksom på eventuelle endringer. Fotballkampene skal i utgangspunktet spilles på søndager, men regn med kamper både lørdager og mandager for Enga neste sesong. Sett allerede nå av helgen 11-13 april, stor sjanse for at serieåpninga borte mot Rosenborg denne helgen blir spilt lørdag 12. april.

Terminliste hockey

Lørd. 28. Desember
TIK-VIF

Man. 30. Desember
VIF-Frisk/Asker

Tor. 2. Januar
VIF-Lillehammer

Tor. 9. Januar
VIF-M/S

Sønd. 12. Januar
Stjernen-Vålerenga

Tor. 16. Januar
VIF-Lørenskog

Sønd. 19. Januar
Storhamar-VIF

Tir. 21. Januar
VIF-Sparta

Bonusrunde

Lørd 25. Januar
Lag 3 -Lag 1

Man. 27. Januar
Lag 1-Lag 2

Tor. 30. Januar
VIF-Trondheim

Søn. 2. Februar
Frisk/Asker-VIF

Tor. 13. Februar
Lillehammer-VIF

Tir. 18. Februar
M/S-VIF

Treningskamper fotball

11. Januar.
VIF-Tønsberg BK, Valhall.

18. Januar.
VIF-LSK, Valhall.

25. Januar.
VIF-Strømsgodset, Valhall.

1-2. Februar.
Planer om turnering med
VIF, Lyn, LSK og Stabæk.

8. Februar.
VIF-Sogndal, Valhal.

15. Februar.
VIF-Stabæk, Valhall.

22. Februar.
VIF-Tromsø.

1. Mars.
Motstander ikke klar.

29. Mars.
Motstander ikke klar.

2. April.
Ham/Kam-VIF, Briskeby.

6. April.
LSK-VIF, Åråsen.

9. April.
Fredrikstad-VIF, Fredrikstad Stadion.

Her vil det helt sikkert bli forandringer. Kamptidspunkt vil legges ut på: www.vpn.no og www.klanen.no

La Manga

Vålerenga Fotball skal være på La Manga i tidsrommet 8-22. mars og spille 4 treningsskamper. Vi arrangerer tur i den andre uken Vålerenga er der. Avreise Gardermoen 16. mars 06.00-09.45 och retur den 23. mar 20.05-23.50. Bosted: La Manga, ca 15 km unna La Manga Club (dvs der laget trener/spiller kamper) Vi vil bosette oss i leiligheter som inneholder 3 og 2 soverom. Vi har også hotell hvis det er ønskelig.

Prisene vil bli som følger.

Pris pr person i dobbeltrom kr 3850,- (max 6 personer pr hus)

Pris pr person i enkeltrom kr 4350,- (max 6 personer pr hus)

Pris pr person i dobbeltrom hotell kr 5500,-

Prisene inkluderer busstransport i Spania, til og fra flyplassen. Påmeldingfrist for disse priser er 31.12.02, men jo før jo bedre. Pr dags dato: Kun 40 plasser. Betaling ca 1. februar. Påmelding kan skje til Frode Veie: veie@online.no

Fotball Eliteserien 2003

13. april
Rosenborg - Vålerenga

19. april
Vålerenga - Aalesund

26. april
Viking - Vålerenga

4. mai
Vålerenga - Sogndal

11. mai
Odd Grenland - Vålerenga

16. mai
Vålerenga - Lillestrøm

25. mai
Bodø/Glimt - Vålerenga

29. mai
Vålerenga - Molde

1. juni
Stabæk - Vålerenga

15. juni
Vålerenga - Bryne

22. juni
Tromsø - Vålerenga

29. juni
Lyn - Vålerenga

20. juli
Vålerenga - Brann

27. juli

Vålerenga - Rosenborg

3. august

Aalesund - Vålerenga

10. august

Vålerenga - Viking

16. august

Sogndal - Vålerenga

24. august

Vålerenga - Odd Grenland

31. august

Lillestrøm - Vålerenga

14. september

Vålerenga - Bodø/Glimt

21. september

Molde - Vålerenga

28. september

Vålerenga - Stabæk

5. oktober

Bryne - Vålerenga

19. oktober

Vålerenga - Tromsø

26. oktober

Vålerenga - Lyn

1. november

Brann - Vålerenga

Sjekk klanens hjemmesider: www.klanen.no for mer info. Buss til hockeykamper utenfor bomringen, kontakt Sjappa, tlf 23 31 01 70. Alle buser går fra Bohemen Sportspub. Se også Bohembussens sider: www.bohembussen.no

God Bok

Arne Danielsen: Åttenderaden

Så har det utrolige skjedd: En Klansmann debuterer som romanforfatter. Og hvilken debut. Julepresangproblemet er løst folkens. Her har vi fått en vaskeekte oppvekstroman fra Oslo indre Øst på 60-tallet. Blanda med noe så sært som sjakk, uten at det er påtrengende. På bokas forside får du en viss peiling på sjakkens betydning for bokas hovedperson, Herold: "Godt nede i den andre halvliteren ble jeg sittende og tenke på bønda, de usleste brikkene på brettet. Kun drømmen om åttenderaden, der frosker forvandles til prinser, får dem til å fortsette den langsomme ferden mot undergangen". Hvorfor åttenderaden er viktig får du forklaring på i boka. Det mest imponerende med boka er humoren og det tidsbildet som er så levende beskrevet. Hovedpersonen Ernst vokser

opp på Tøyen, Motzfeldtsgate. Her er beskrivelser av gårder, trangboddhet, utedasser og folk. Gårder som blir rivi og fattigfolk som flyttes ut til drabantbyene og aldri kunne flytte tilbake. Det nye som blei bygd krevde for svær lommebok. Du ser dem for deg, gutta med kallenavn som Lort. Bikkja, Døden (fra Veitvet, sjølsagt) også Tone da, den store kjærligheten helt fra 1. klasse på Tøyen skole. Hvordan det ender med henne vil jeg ikke røpe her. For de av dere som ikke levde på 60-tallets Oslo: Les og lær! Dere andre som har opplevd det: Les og mimre.

Vi får vite hvordan det går med Ernst, kalt Kælv, seinere Herold, når han får bendykølle til jul og våger seg ut på Vahls plass. Det ble første og siste gang. Kælven står ribbet tilbake med brukket kølle og skammen. Og hvorfor blei Kælven omdøpt til Herold? Les og finn det ut.

Arne skriver godt og boka er preget av mye humor. Beskrivelse av oppsetning av juleevangeliet i femte klasse er ubetalelig. Lett å kjenne seg igjen i forhold til hvor pinlig det var å skulle spille Jesus, Maria, hyrde eller sau på marken for den saks skyld. Vi følger Herold i tykt og tynt gjennom oppveksten. Vi blir tatt med til vestkanten, Veitvet, Hudøy, Caltex-løkka, blokkene på Enerhaugen, Island, Vålerenga og for øvrig store deler av Oslo øst. Alt med sjakken og kjærligheten til Tone, som en rød tråd i historien.

Jeg vil ikke røpe mer av handlinga, men sier bare løp og kjøp. Dette er absolutt underholdning. Og til Arne vil jeg si: Vi krever en oppfølger der boka slutter!

Mette bokorm

Sesongkort 2003

Sesongkort er en god løsning for en trofast supporter. I fjor var antallet solgte kort til Vestbredden på et akseptabelt nivå, men vi satser på å øke salget i år.

Feltene F, G og H er reine syngefelt. Er du en av dem som ikke synger tilnærmet hele tiden, velger du et annet felt enn de tre nevnte. Hvis Kjell G. har fått inn finger'n vil alle som kjøper kort til disse feltene måtte skrive under på en "sangkontrakt". Der skriver du under på at du er særdeles aktiv i Klanskoret, og at du forplikter deg til å gi et betydelig oralt bidrag for hele sesongen 2003. Poenget med dette tiltaket er naturligvis å sørge for at vår verbale støtte til gutta i blått skal bli enda bedre i kommende sesong.

Det er mange som hadde kort på F, G og H i fjor som bør velge en annen plassering i år. Synger man ikke med på de fleste sangene i år, kan man miste plassen sin på disse feltene. Det opprinnelige sesongkortet vil i så fall bli erstattet med et blankokort, som kan brukes på de øvrige feltene. Det er greit å huske at man ser like godt tretti meter fra midtlinja, som hvis man står akkurat på midtstreken. Ettersom vi i Klansstyret mener synging er en viktig del av vårt arbeid, synes vi det er naturlig å prioritere disse feltene til de som bidrar på dette området. Det er naturligvis ikke enkelt å avgjøre hvem som ikke fortjener plass på sangfeltene i løpet av sesongen. Derfor oppfordrer vi alle til å stikke finger'n i bakken, og finne ut om man hører hjemme på denne tribunedelen.

Du er herved advart! Åpner du ikke kjeften på match, vil ingen forsvare deg om du blir verbalt skjelt ut. Personlig skal jeg være en av de første til å spytte ut galle og andre sure oppstøt. Ta det gjerne personlig om du får ei kraftig regle, men husk at hensikten er å sikre solid støtte til de blåkleddede krigerne i kampen om eliteseriepoeng i 2003-sesongen. Synes du det er kult å stå i Klanen, står du på en av sidene på Vestbredden. Synes du det er kult å synges, kjøper du sesongkort på feltene F, G eller H.

Salget av sesongkort til Vestbredden på Ullevål 2003 startet mandag 2. desember

- Kortet koster 1200 penger fram til 1. februar, og deretter 1300 penger
- Folk med nummererte kort har frist på seg til 14. januar med å fornye sine sesongkort.

Magisk

– syngende, stort sett hele tiden

Klanen
pb 6947 St. Olavs plass
0130 Oslo

Sesongkort 2003

Selges i Sjappa
Hf. 23310170

mer info side 63 ehh... nest siste side